

#skiljagnarnafrånvetet

En sammanställning om vad som framkom i uppropet
#skiljagnarnafrånvetet under perioden nov-dec 2017

en del av #metoo rörelsen

Innehåll

INLEDNING.....	2
UPPROPET	2
UTFÖRANDE	2
SYFTE OCH MÅL	3
SAMMANFATTNING	3
KONTAKT	4
DE ANONYMA BERÄTTELSENA	5
GENERELLT	5
PÅ ARBETSPLATSEN	9
MED GÅRDEN SOM ARBETSPLATS	19
PÅ GÅRDSBESÖK	24
SOM JOBBSÖKANDE	26
PÅ FÖRETAGSFESTEN	27
PÅ BRANSCHTRÄFFEN	29
PÅ BRANSCHMIDDAGEN	30
I STYRELSENUMMET	33
I SKOLAN OCH PÅ UTBILDNING	35
I SKOLAN UTANFÖR SCHEMALAGD TID	38

Inledning

I samband med den #metoo rörelse som vi i Sverige upplevde under hösten 2017 tyckte vi att även de gröna näringarna behövde synas i sömmarna. ”Vi” är Matilda von Rosen och Annika Bergman.

Uppropet

Nedanstående text är den texten som vi har formulerat för vårt uppprop, som över 1000 kvinnor har skrivit under.

Även det gröna näringslivets kvinnor har anledning att säga att det räcker nu. Som en prick i fjärran startade #metoo upppropet, snabbt kom det närmre och med en enorm kraft rullade det in över det svenska samhället. Utsatthet och kränkningar handlar först och främst om maktobalans mellan människor, men det handlar också om sunkiga värderingar, normer och kultur. Sexism är ett fruktansvärt starkt vapen i konsten att förminska en människa, att reducera en kompetent kvinna till sitt kön.

Vi vill skapa en diskussion som ger en bestående förändring i hela det gröna näringslivet. Vi vill se en sund, trygg och schyst miljö för både kvinnor och män att verka i. Det återstår mycket att göra trots att en hel del blivit bättre. Den diskussion vi behöver ha handlar om hur våra unga tjejer på gröna utbildningar och praktikplatser behandlas. Diskussionen behöver omfatta alla de små arbetsplatser som finns i de gröna branschernas företag, allt ifrån hästverksamhet till skogsentreprenad, djurskötsel till fruktodling, den omfattar både arbetsgivare och arbetstagare. Alla de små och stora företag som idkar affärer i det gröna näringslivet, där kvinnor verkar som rådgivare, veterinärer och försäljare behöver ta #metoo på största allvar. Det gröna näringslivets sektorsuniversitet SLU, intresseorganisationer och direkt berörda myndigheter har all anledning att sätta jämställdhetsfrågan högt på agendan. Det handlar om unga kvinnor, medelålders och äldre. Det vi har gemensamt är att vi älskar att verka i det gröna näringslivet men samtidigt delar många av oss negativa upplevelser som enbart kan kopplas till vårt kön och sexism.

Vi vill inte hänga ut enskilda personer i detta uppprop, vårt syfte är inte att skuldbelägga män som grupp. Vi vill dela med oss av våra erfarenheter och visa att ingen utsatt är ensam om sin erfarenhet, vi är en del av en större struktur som fram till nu tyst accepterats. Även vi som inte drabbats direkt av sexism skriver på för att visa vårt stöd för de som utsatts och för att vi ser ett problem, kvinnors potential tas inte till vara. Förändringen vindar sveper fram i det gröna näringslivet!

Utförande

Som bas för upppropet användes Facebook gruppen Ruralista! Grönt är det nya svarta, där kunde lösen till hemsidan upppropet.com erhållas. Under ca tio dagar, med start 2017-11-22, skrev över 1000 kvinnor under upppropet, antalet anonyma berättelser om allt ifrån sexuella trakasserier till sexuella övergrepp översteg 180 st. På upppropet.com kunde de som fått inloggningsuppgifter gå in och läsa vår upppropstext, samt skriva under med namn, e-post och postort. De som ville kunde lämna anonyma berättelser. Inga berättelser publicerades offentligt före godkännande av administratörerna.

Annika Bergman och Matilda von Rosen var administratörer av detta uppprop.

Sättet vi valt att utföra detta upprop på, gör inga som helst anspråk på att vara ”vetenskapligt”. Två tydliga riktlinjer har dock varit vägledande:

1. Inga enskilda personer ska gå att identifiera i de anonyma berättelserna
2. Berättelsernas avsändare ska garanteras anonymitet

Syfte och mål

Syftet med att genomföra detta upprop har varit att samla in material som kan vara underlag för vidare diskussioner och arbete runt om i de gröna näringarnas företag, organisationer och skolor. Vi har velat undersöka omfattningen av sexism i det gröna näringslivet samt påvisa bredden i vad som uppfattas som ovälkommet sexuellt närmande.

Målet är att skapa möjlighet för förändring. Materialet ska vara tillgängligt för dem som på allvar vill arbeta med diskrimineringsfrågor med inriktning på sexism.

Sammanfattning

Av de som har skrivit under har nästan vart femte kvinna delat med sig av en anonym berättelse. Vi är själva förvånade av hur utbredd problemet är och vidden mellan de olika situationerna. De som blir utsatta är allt ifrån kvinnliga elever på ett naturbruksgymnasium, till kvinnor i ett styrelserum. Det rör sig om rena våldtäkter till en förminskande ”komplimang” vid fel tillfälle.

Efter #metoo rörelsens kraftiga och breda genomslag kan ingen längre hävda att de inte vet om att dessa problem förekommer. Vi tror att delar av lösningen kan hittas i nedanstående punkter:

- Alla företag/organisationer/skolor bör fortlöpande arbeta med sin värdegrund. Det är en ledarskapsfråga likväl som en medarbetskapsfråga.
- Det behövs mer civillikage av andra (både män och kvinnor) runt omkring, att våga säga ifrån och stötta den som blir utsatt. I många av berättelserna nedan har andra sett eller vetat vad som hänt, utan att agera.
- Organisationer/företag/skolor bör ha whistleblower-funktion.
- Det slitna uttrycket ”där alkoholen går in går vettet ut” gäller fortfarande. Begränsa alkoholintaget på offentliga tillställningar.

Kontakt

Ni kan få tag i någon av oss på följande sätt:

Annika Bergman

Mobil: 070-5671857

E-post: annika.bergman@agromind.se

Matilda von Rosen

Mobil: 072-2341600

E-post: matilda.vonrosen@gmail.com

De anonyma berättelserna

De anonyma berättelserna har vi efter bästa förmåga grupperat upp i olika situationer för ökad överskådlighet. Vi har dessutom tagit oss friheten att dela upp vissa inlägg, då det berör flera områden. Vi har i vissa fall tagit bort namn på företag/organisationer, då dessa namn inte tillför något. Vi har även kortat ner vissa inlägg, inlägg vars andemening är en dubblett av ett annat inlägg har tagits bort.

Generellt

Under denna rubrik har vi samlat sådana inlägg som är generella och inte riktigt passar in i någon av de andra undergrupperingarna.

1. För alla de gånger jag blivit förbisedd eller inte ansedd ha något att tillföra, bara för att jag varit ung tjej i ett gubbigt och grabbigt sammanhang. Klappad på rumpan, tagen på låret eller tjuvnyp i midjan anses som "skojigt" och något man som tjej bara "ska" fnissa lite åt?
2. Kan inte påstå att jag varit utsatt - i så fall har jag förträngt det. Är nog skräckinjagande för de män som inte förstår skillnaden mellan välkommen och ovälkommen "kroppskontakt" eller inbjudningar. Har genom diskussion med mina döttrar och anställda unga tjejer fått förståelse för hur utsatta unga kvinnor kan vara, och hur svårt det är att hantera när man är i beroendesituation, eller har en relation till den som trakasserar. En förklaring, men inte en ursäkt, är att vissa män inte förstår, utan tror, att de är attraktiva trots att de är dubbelt så gamla och har rejäl ölmage. Hur hanterar t ex en dotter det när det är föräldrarnas bästa kompis som passar på att studera halssmycket i uringningen?
3. Jag vet inte om jag ska skratta eller gråta när män inom de gröna näringarna reagerar på metoo genom att t.ex. dra skämt om att en sexuellt trakasserad ko säger #muutoo. Men på något sätt är jag inte ett dugg förvånad att denna fantastiska rörelse bemöts genom bagatelliserande och plumpa kommentarer.
4. Håller med alla som skriver att det är svårt att bli tagen på allvar som kvinna. När en man säger samma sak som jag så lyssnar folk mycket mer.
5. Är en glad positiv personlighet som varit ensam kvinna i min bransch i många år, där man hört och fått både verbala och fysiska anspelningar men kunnat bita ifrån rejält. En del har jag klippt till och så har jag bitit ifrån ordentligt med tuffa ord. Detta ska ju inte behövas alls, men det har hjälpt och jag har blivit respekterad. Det verkar som om man är en glad person ses man som mera "villig". #metoo öppnar verkligen ögonen hur samhället är, när det gäller jämställdheten och normerna. Detta är bara början.
6. Jag har fått höra, genom min svärfar, att gubbarna på den lokala maskinfirman sprider all möjlig skit om mig. För att jag är tjej, och för att jag var glad och lite flirtig som tonåring. Detta är personer som jag måste träffa då och då i mitt yrke. Det känns skit. Två gånger har jag förmodligen varit nära att bli våldtagen. Vid båda tillfällena hade jag varit oförsiktig nog att bli ensam med en kille, som jag knappt kände. Den ena gången i en bastu. Det var jag och två killar där, varav jag kände och litade på den ena. När han gick ut tog sig den andra friheten att trycka ner mig på bänken och köra upp ringarna i mitt underliv. Jag blev jätte rädd, men vågade inte göra något. Då kom den andra killen tillbaka och slet upp

honom, släpade ut honom och skrek att han skulle döda honom om han försökte våldta mig. En annan gång var jag på en färja. Killen som jag varit kär i en längre tid tog mig till hytten, men somnade så fort han lade sig i sängen. Hans rumskompis kom och brottade ner mig i grannsängen. Den här gången skrek jag, och det väckte den första killen, och fick den andra killen att tappa taget. Jag sprang därifrån så fort jag kunde. En annan gång blev jag faktiskt våldtagen. Det var efter en fest och jag sov tillsammans med killen som jag hade dejtat i 3 månader. Jag vaknade mitt i natten av att han skulle ha sex med mig. Jag ville inte, jag halvsov och var inte alls sugen. Men han slutade inte. Han blev våldsam, slog till mig i ansiktet och jag kunde inte göra motstånd, jag visste inte vad jag skulle göra, för jag tyckte ju om honom? Det gjorde väldigt ont. Men jag tänkte att bara jag försöker slappna av så är det väl snart över. Han drog alldeles för hårt i mitt hår, tog stryptag så att jag knappt kunde andas, och jag hade stora blåmärken på armarna efteråt. Jag hade aldrig gått med på analsex innan, men det tog han sig rätten till nu. Jag försökte att inte skrika, vad skulle grannarna tro om de hörde? Tillslut var han klar och rullade av och somnade om. Jag gick till toan, skakig och vinglig. Det sved överallt. Tänkte bara att "Jaja, en del vill väl kanske ha det så här" och "han är ju fin i övrigt, jag kanske kan lära mig att gilla samma saker". Dagen därpå gjorde han slut med mig. Och jag kände mig så fruktansvärt utnyttjad. Jag tänkte inte på det som en våldtäkt förrän flera veckor efteråt, när jag fick veta av en nära vän att hon också hade blivit utsatt. Längre, i ett destruktivt förhållande. Nu vet jag att sex och andra närmanden bara är okej om båda är med på det. Det har på något konstigt sätt varit lite luddigt innan. Alla dessa män har koppling till de gröna näringarna. Ingen av dem är anmäld. Ibland undrar jag om de ens vet om att de gjort något fel.

7. Då jag är utrustad med en byst som vållar mig besvär i nacke, axlar och rygg tvingas jag ovanpå detta utstå kommentarer och blickar från män som jag helst hade sluppit. Kommentarer som "oj vilken byst" sagt lagom högt till kompisen intill men så att även jag säkert hör. Åtskilliga är de som försökt vila sitt svettiga huvud mot min barm när de är stupfulla på i övrigt trevliga tillställningar. Man har lärt sig många knep för att slingra sig ur dessa kladdpellars grepp. Som tur är, är det mest pinsamt för dem själva. När ska dessa män lära sig att det inte är ett sätt att plocka poäng på.
8. Så, många, gånger! Allt ifrån att jag på Ultuna reducerades till att endast vara på jakt efter en karl med stor gård och att jag som husdjursagronom inte kunde något om lantbruk, till idag när jag som lantbrukare (med egen gård btw) inte respekteras av försäljare som bara pratar med min sambo och vägrar se mig i ögonen, eller företag som endast bjuder min sambo på t ex hockey (för det är väl han som driver företaget?).
9. Under mitt liv har jag utsatts ett flertal gånger både som privat och i de gröna näringarna. Känner igen känslan av paralysering och efteråt skam följt av ilska och tankar av vad jag önskat att jag gjort - satt honom på plats så att han fått skämmas rejält. Hoppas uppropet kommer att ge utsatta mod att säga ifrån och framförallt att attityden förändras så att maktens personer slutar trycka ner.
10. Lägre lönenivå, en hand på min hand, en hand som tar min hand och lägger den på honom. Blickar. Men lilla gumman du är ju fortfarande ung.
11. Jobbat med lantbruk sedan 80-talet. Engagerad på flera olika nivåer och i olika ekonomiska föreningar. Inget extremt som hänt, men många tillfällen som man nu i svallvågorna av olika branschers upprop får upp i minnet. Personer (män) som vi tjejer alltid såg till att undvika, inte bli ensamma med. Äckliga kläm- och känn-gubbar på stämmor och fester. Knackningar och "släpp in mig" på hotellrum när festligheterna tog slut.

12. Jag är äldre så har varit med ett tag. Jag har upplevt det mesta av sexuella trakasserier och har ett sjuvävla humör och är verbal. Jag har satt många på plats och blivit kallad allt möjligt, från snällare saker som manhaftig till j-a torr kärring m.m. Hoppas det blir bättre. Vi måste lära oss detta från barnsben, i hemmet från början hur vi skall behandla andra.
13. Jag har jobbat i branschen i över 20 år. Först som lantarbetare o trädgårdsarbetare efter studier som rådgivare på Hushållningssällskapet. Jag är lyckligt lottad som aldrig blivit utsatt för sexuella övergrepp. Visst har väl gliringar med sexuell anspelning ibland nått mig, kanske speciellt under studietiden på Alnarp. Jag upplever överlag att jag möts med respekt från manliga kollegor och lantbrukare. Det är med ilska och sorg jag läser era berättelser. Det är en viktig fråga att lyfta. Alla ska känna sig trygga i skolan, på jobbet, styrelserummet eller på festen. Därför skriver jag under uppropet. Kämpa på. Go girls!
14. Sexton år gammal togs min oskuld av fyra killar på en fest. Jag var kraftigt berusad och kär i "den som var först". De som sedan tog för sig av min viljelösa kropp betraktar jag idag som våldtäktsmän. Det här var i början av 80-talet och händelsen har förstört så mycket i mitt liv. Varje gång jag hör ord om klädsel, berusning etc i media, om fall där tjejer blivit utsatta, blir jag förvånad över att skulden nu, precis som då, fortfarande läggs på tjejen. Skulden och skammen jag fortfarande känner över övergreppet är plågsam, för visst ser jag min del i det som hände: om jag inte druckit så mycket alkohol så hade det här inte hänt, men berusningen är den enda skuld jag har, den legaliserar INTE killarnas agerande. Liksom alla andra tjejer och kvinnor som vittnat om förminskande behandling av vidriga manliga företrädare i alla åldrar, har jag genom åren i arbetslivet upplevt åtskilliga episoder som sårat och kränkt. Allt från att bli fullständigt ignorerad till förmån för manlig kollega, till att få frågan om jag (nyskild) hade "blivit betäckt" det senaste.
15. Känner inte att jag varit fysiskt utsatt på något sätt. Var rätt bra på att använda knytnävarna när killarna började tafsa i 5an, så min nivå sattes tidigt. Sedan var jag extremt mager fram till jag var dryga 30, så dom såg nog inget dom ville klämma på, men när jag tänker tillbaka så inser jag att jag vägrat att ta uppdrag där jag skulle ha varit ensam kvinna, för jag ville inte vara männens könsliga alibi.
16. Har känt en uppgivenhet när jag läst historierna. Om man hela tiden vetat om på ansvarsnivån, och trots diverse policy, mervärdesarbete, likabehandlingsprinciper bara låtit det fortsätta. 2017. Varför skulle ett metoo-upprop göra skillnad, vad händer när det tystnar? Blir det som vanligt? Skillnaden är såklart att för första gången backar kvinnor upp varandra! Mina egna unkna minnen från tiden som ung tjej då män gjorde allt för att få mig att rodna; grova skämt, om mig eller bara en "rolig fredagsfräckis", eller frågor om kaninfabriken när jag fick mina barn tätt. Kom på mig själv att tänka när jag ser bilden på min unga dotter, bonde, mycket kompetent, nyinvald i föreningsvärlden; "men, du borde tagit jeansen och skjortan inte kjolen" Va?!! VAA? Sa det aldrig högt, men min ryggreflex signalerar beskyddarbehovet utifrån den verklighet jag sett. Nu är det nog. Tack systrar.
17. Blev erbjuden en trekant av en man inom näringarna. En vecka efter att hans flickvän fött honom hans barn. Samma man kommenterade dessutom nyheten om min nya pojkvän med "jaha, det var tråkigt att höra. Så då blir det ingen trekant med dig och "x". "X" är en av mina bästa manliga vänner i branschen och han tog också illa upp när jag berättade om detta.
18. Haft den stora förmånen att vara omgiven av kloka, stöttande handledare under min studietid på Ultuna, både kvinnor och män, likaså som förtroendevald i branschen. De har

guidat mig i strukturen och varit tydliga med "ta ingen skit". Det sorgliga är att kvinnornas drivkraft har varit de erfarenheter som de själva har utsatts för. Det arvet har varit tungt, till stor hjälp men också begränsande. Det undvikande beteende som jag blivit lärd att anamma bryter inga strukturer utan äter energi och frimodighet. Så jag skriver under för dem som varit före mig, mest för dem som kommer efter men också för mig själv.

19. Jag har jobbat i de gröna näringarna i snart 30 år, har alltid bara haft manliga kollegor. Jag har varit lyckligt lottad och aldrig blivit sexistiskt utsatt. Jag skriver ändå på uppropet för att stödja alla som har blivit utsatta. Det här är en väldigt viktig fråga, alla ska känna sig trygga nåde på sin arbetsplats och privat!
20. Tänker att det är viktigt att få fram, och som många män nog inte förstår när de säger att han skojar ju bara. Det skapar rädsla, otrygghet och t.o.m. skräck. Just då var det kanske "bara" ett skämt. Jag är väl av den åsikten att man måste kunna skämta lite. Men när det blir lite fel tonläge på skämtet eller lite fel blick då blir jag rädd. Vad menade han? Vad händer nästa gång? Vi är ju i en bransch där vi ofta är själva med män, och väger man 50 kg så vet man ju att man inte har en chans i världen att försvara sig mot någon som är dubbelt så stor. Min man förstod nog inte allvaret förrän jag bad honom ringa mig en viss tid och kolla så att allt är lugnt första gången....
21. Har tyvärr även erfarenhet av en våldtäkt. Har även varit utsatt för psykisk misshandel. Tycker att det är för jävligt att bara för att man är en glad och framåt tjej så ska det tolkas som att det är fritt fram. Ska jag behöva ändra min personlighet för att vissa är knäppa i huvudet?
22. Med metoo-glasögonen på ska jag i fortsättningen göra mitt bästa för att lägga skammen där den hör hemma, och ifrågasätta kommentarer om mitt utseende eller kompetens.

På arbetsplatsen

Under denna rubrik har vi samlat inlägg som passar in i en generell arbetssituation.

1. Dicipics... lever väl alla unga kvinnliga säljare med?!?!
2. Det är många gånger jag har fått ducka för olika kroppsberöringar i min professionella roll, där den manliga motparten inte har visat samma respekt. Det handlar om framstående namn i branschen från erkända företag. Det måste få ett slut, alla i branschen bör behandlas lika oavsett kön.
3. I min roll som säljare får jag ofta sexuella anspelningar. Allt ifrån grova uttryck "dig skulle man ha på alla fyra" till "dina bröst verkar vilja bli utsläppta". Dickpics på helger är inte ovanligt. Vid mässor är det mer regel än undantag. Det kommer skit från kunder o arbetskamrater. De förklarar det med att de tror jag är tillgänglig för att jag är glad.
4. I den gröna sektorn har kvinnor alltid verkat med stor tyngd, på alla plan. Verkat, men inte alltid syns. På lantmännens internutbildning under 80-talet fick vi höra: "titta på mannen under säljsamtalet-men tala till kvinnan" med syftning på hur viktig hon oftast är i landsbygdsföretagen. Men kulturen validerar männens insatser högre. Pojkarna på mina första arbetsplatser fick konsekvent några kronor mer i timlön – för som min arbetsgivare sa: "de var starkare". Jag vidareutbildade mig på maskinsidan för att se om det skulle hjälpa mig upp, men icke. Provade några år i statlig tjänst och där var villkoren rakare och mer jämställda – inga problem med själva lönerna även om det fanns könsrelaterade hierarkier och maktstrukturer. Jag sökte mig tillbaka till lantbrukssektorn och föreningsrörelsen och fann att den fortsatt var mansdominerad. Sökte plats som säljare och fick tjänsten bland hundratalet sökanden, så jag trodde verkligen jag hade den rätta kompetensen. Dessutom gift, barn och gård. På första kick-offen förväntades vi infinna oss i badkläder och frottérock, namn och logga broderat på bröstet. Det var bara det att det var jag, den nyanställda kvinnan, alla mina säljkollegor samt närmaste chef. Alla män och 5-25 år äldre än jag som skulle tillbringa tre hotelldygn tillsammans mer eller mindre klädda så här. Jag deltog och höll god min. Fortsatte mitt arbete i närmare ett år, tills jag fick fast tjänst. Ungefär då bestämde säljchefen att jag skulle ha ett kundmöte på ett hotell i staden, 25 km från mitt hem, med middag, dans och övernattnig. Jag avböjde övernattnig med hänvisning till mina barn men gick med på kvällsmöte med middag. Chefen ville samåka, så jag skulle hämta upp honom. Han var inte riktigt klar ännu och bad mig sitta ner och vänta, passerar framför mig från duschen till sovrummet samtidigt som han talar om kvällens möte. Jag nonchalerar hans nakenhet, svarar på tilltal och håller mig till ämnet. Vi genomför säljmötet och middagen, sedan tackar jag för mig och åker hem till de mina. Veckan efter blir jag uppsagd p.g.a. arbetsbrist. Tre veckor senare är min tjänst tillsatt. Jag anmäler till facket men det lokala ombudet, tillika kurskamrat med säljchefen, har godkänt uppsägningen å mina vägnar. Jag anmäler till Arbetsdomstolen men förlorar eftersom jag väljer att inte insinuera sexuella trakasserier då jag inte har handfasta bevis eller vittnen utan hänför sakskalet "arbetsbrist" som uppenbart felaktigt då tjänsten omedelbart tillsattes. Ord står mot ord – och både säljchef och den facklige representanten är företagets gamla trotjänare. VDn sitter själv med under förhandlingarna. Mina säljkollegor vänder sig bort, men säger en efter en när vi sedan träffas, att jag inte är den förste som behandlats så här. Man accepterar att en arbetskamrat, nej, flera!, behandlas så här, utan att se sig kunna stötta eller agera. Man

har accepterat strukturen och bortförklarar mönstret med att det nog finns annat också. Det måste ju vara något mer. Efter fyrtio års arbetsliv är jag kvar i branschen, bland de gröna näringarna, där jag ändå trivs bäst och känner mig mest kunnig och hemma. Det egna företags ekonomi bättras på med tim-jobb åt andra lantbruksföretag. Både jag och min sambo fakturerar timmar enligt uppgjorda avtal. Avtalen görs upp i direkta förhandlingar med uppdragsgivarna. I genomsnitt erbjuds jag 20 kr mindre per timme än han, trots min långt längre yrkeserfarenhet. Männen/pojkarna är väl fortsatt starkare... Hur mycket kraft och kompetens går inte förlorat i denna snedfördelade värld?

5. Varför har inte skogsbranschen kommit längre än den gjort? Överlag så känns det som att vi till stor del lever kvar i det att kvinnor ska vara tysta och ställa upp på det mesta. Hur man gör ett arbete vilar inte på kön - utan på individen. Det är så j-a tråkigt att den kulturen som råder ute på kontor - små som stora - får leva kvar. Precis som ni nämner hejas sexistiska påhopp på av andra vilket inte genererar några som helst tankar om att uppförandet är helt fel, utan sakta och säkert görs det till vardag. Att det är en viss "jargong" på arbetsplatserna är bara bullshit. Håller man på som man gör får man stå för det, och vill man att det ska ändra sig är det upp till dem. Det är svårt att få en gammal hund att sitta. Känner med er allihop, tillsammans kan vi greja detta!
6. Om man uttrycker feministiska värderingar på min arbetsplats kan man få höra "oooooh feminazi, dig vågar jag inte sitta bredvid mer" eller om någon trängt sig före till kaffeautomaten blir det genast metoo-skämt som man förväntas skratta med i för att inte skapa dålig stämning. Oskyldigt kan tyckas men helt uppenbart för alla att feminist, det är man bara inte.
7. Jag tvekade länge att skriva under detta upprop, eftersom jag inte tyckte att jag mött specifik sexism inom de gröna näringarna, utan i mycket högre grad inom andra branscher som jag tidigare varit verksam i. Ja, och förstås inte bara mitt yrkesliv, under hela mitt liv! Från den första blottaren då jag kanske var 6-7 år till fyllekladdiga kollegor. Från sexistiska skämt och anspelningar till rena övergrepp. Från att bli kallad såväl "lilla gumman" som "regeringen". Och förstås mycket mer. Allt det där som är så normaliserat att vi kvinnor inte ansett oss haft något annat alternativ än att finna oss i det. Fram till nu, fram till #metoo. Jag hoppas innerligt att vi från och med nu ska förändra denna struktur från grunden, så att inte våra söner och döttrar normaliseras in i samma skeva kultur. Jag skrev också under därför att jag, när jag mött sexism inom de gröna näringarna mött den inom LRF. Nja, kanske egentligen inte sexism. Snarare en ojämnställd kultur. Gubbig. Grabbig. Mansdominerad. En kultur som är väldigt vanlig och som finns överallt i samhället, en kultur där det fortfarande är lättare för män att välja och stötta andra män (än kvinnor) och där det fortfarande är lättare för de kvinnor som ändå kommer fram att anpassa sig till strukturen, och välja att stötta en man, framför en kvinna. Inte för att jag eller någon annan kvinna är ett sämre alternativ, kanske snarare och oftare tvärtom, utan därför att det, inom den struktur och kultur vi verkar, fortfarande är lättare att välja en man. Än en kvinna. Detta hoppas jag att vi kan ändra på. Detta vill jag att vi ändrar på. Detta kräver jag att vi ändrar på. Nu. Även inom LRF. Även inom de gröna näringarna.
8. Som första tjänst inom skogsbranschen blev jag placerad på ett kontor långt borta i ingenstans med enbart manliga kollegor. Ett minne jag har därifrån är när jag lyckades höra ett samtal mellan mina kollegor och en entreprenör. Jag hörde entreprenören utbrista i fikarummet: "Åh! Så ni har gått och fått en sådan fågning här". Jag valde att hoppa över fikat då jag blev så illa till mods samt kände avsky mot att måsta se hans äckliga uppsyn framför mig. Han var tillräckligt gammal för att kunna vara min pappa och

innan hans uttalande hade vi just skakat hand och hälsat. Blicken jag hade fått då tillsammans med orden i fikarummet räckte för att förstöra min dag. Hade jag åtminstone haft en kvinnlig kollega att vända mig till hade det kanske känts lite bättre men känslan av att vara totalt ensam och utelämnad blir ibland bara för stor.

9. Kvinnor hör inte hemma i skogen, det är ett mansyrke. Kvinnor är inte tillräckligt starka och kapabla till att arbeta i skogen.
10. Jag är verksam inom de gröna näringarna på deltid och engagerad i LRF. Jag har mött sexism i olika former i hela mitt liv och under mitt yrkesliv inom olika branscher. Jag hoppas att metoo-kampanjen har tydliggjort för alla och envar att det här är ett strukturellt problem, och dessa vill jag motverka och bekämpa, både för min egen skull, men framförallt för kommande generationers skull. Jag hoppas innerligt att varken min son eller min dotter kommer att hamna i denna "strukturella fälla". Min underskrift handlar även till stor del om mitt engagemang inom LRF där jag tyvärr upplever att jag blivit "akterseglad" så många gånger, därför att jag är en driven kvinna med åsikter, och utan "lantbrukarbakgrund sedan generationer", en kombination som tyvärr fortfarande är alltför obekväm för alltför många män.
11. En fortfarande, tyvärr, mansdominerad bransch där männen tror att de bestämmer över allt och alla samt tar beslut genom att hålla varandra om ryggen. Att jag, som ung nyutexaminerad agronom med gedigen utbildning, inte blir tagen på allvar, blir snarare klassad som "assistent" istället för den mellanchefspositionen som jag har. Att bli kallad "lilla gumman" på arbetsplatsen är inte ok. Att inte får göra sin röst hörd utan fnyst åt, kallad oerfaren och "sådant får du minsann räkna med som ny, du ska minsann tuga och tacka för att du får jobba på detta fina företag". Inte ok för fem öre.
12. Projektanställd inom skog- och trä med kontorsrum i ett större fastighetsbolag med viss anknytning till projektet. Fastighetsbolagets VD vill gärna krama om "flickorna på kontoret" lite nu och då. Jag avvisar honom, försöker förklara, säger att jag väljer själv vilka jag vill krama. Några av dem är manliga kolleger som jag ibland gärna hälsar med en kram när de kommer på besök. Jag är övertygad om att detta provocerar VD:n.
13. Arbetat som rådgivare och konsult huvuddelen av mitt liv. Närmaste kollegor har alltid varit reko men eftersom jobbet har inneburit mycket resor utomlands till mässor och möten så togs jag inte som kvinna på allvar. Ställde jag frågor så vände sig männen med sina svar till männen, inte mig. Och när det upptäcktes att jag är "kunnig i branschen" började tafsandet...
14. Gubben som jag hade som kollega: "Du som är kvinna, vad kostar en kaffekokare?"(inför en grupp)
15. Jag hade en manlig kollega när jag jobbade på ett företag för ca 8 år sedan, som kom in på mitt rum och erbjöd mig massage för jag såg så spänd ut. Han försökte komma åt mig men jag lyckades värja mig och så klart skratta bort situationen. Han ville också att jag skulle prova klänningar som han köpt på nätet och fotografera mig. Han påstod att det var för att få veta vilken storlek det var på plaggen. Hans sambo jobbade på samma arbetsplats. Jag är less på att behöva ta ansvar för situationer när män faller ointelligenta och sexistiska kommentarer. Jag är glad för det här uppropet och känner mig stärkt av gemenskapen kvinnor emellan! Jag säger som Lisa Ekdahl " patriarkatet faller inom vår livstid" och det börjar nu!

16. Visst har man fått en och annan kommentar med sexuella anspelningar, men känns som att jag har varit väldigt förskonad, men är däremot fruktansvärt trött på den här "lilla gumman"-mentaliteten som finns bland männen i vår bransch. Många gånger måste man som kvinna vara lite extra duktig och påläst för att få respekt både bland kollegor och kunder (jobbar som säljare inom bl a växtodling). Gör man minsta lilla fel eller säger ärligt att man inte vet utan skall ta reda på det och återkomma, så är det många gånger de nästa gång ringer mina manliga kollegor istället (även om jag återkommit som utlovat) och de är i sin tur inte de bästa på att försvara mig mot kunderna, utan de säljer gärna och glatt och kan ibland till och med göra sig lite lustiga på min bekostnad mot kunderna. Kollegorna vaktar sin plats noga och drar sig inte för att ta till fula knep för att inte bli omsprungna av en kvinna. Efter ett tag i branschen lär man sig att vakta sin rygg och vässa sina armbågar! Men det finns också helt fantastiska kunder som hyser stor respekt för både mig som kvinna och mina kunskaper i branschen och det är dom som gör jobbet roligt!
17. Bestämde mig för att satsa på skog ganska tidigt, sitter på en gedigen utbildning, egna skogsfastigheter, mycket erfarenhet, ändå är det alltid männen som dominerar samtalen, hur mycket skinn på näsan man än har. Är så oerhört trött på att trampa i uppförsluckor, även alla kommentarer man fått genom åren. Många så tråkiga att man inte ens orkat memorera, för det blir en vardag. Man ska inte behöva vara rädd för att göra sitt jobb och åka ut till sina uppdrags-givare, man ska inte vara rädd för vissa medarbetare. Man ska få jobba med det som är ens största intresse på samma sätt som män. Under samma villkor, under trygga arbetsförhållanden. Jag var rädd i en situation som var oerhört obehaglig, mycket rädd p.g.a. att jag kände mig utsatt som kvinna. Jag ifrågasatte starkt att genomföra detta, men Chefen propsade på att jag skulle stå på mig, genomförde det som förväntades p.g.a. av rädsla att förlora jobbet, men borde inte accepterat att gå in i en så pass osäker situation utan att vara två. Tack och lov gick det bra.
18. En hand här. En strykning över bröstet där. "Var glad att någon vill ta på dig". På ett jobb var lönen lägre för att jag inte var lika flirtig som kollegan, trots att jag hade längre erfarenhet. Jag känner även igen mig i att jag som kvinna måste visa mig dubbelt så bra för att tas på lika stort allvar som männen.
19. Chefen gav mig ansvarsfulla arbetsuppgifter. Dagarna fylldes av komplimanger om min profession och utseende, efter ett tag förstod jag, att det gällde att hålla sig på sin vakt. En dag kom mötet då han enskilt avslöjade att han "ville mer" och hade "mycket känslor". Min enda kommentar var "jag hoppas bara att detta inte går ut över mitt arbete". Men det gjorde det. Jag plockades från allt ansvar och ännu tydligare blev det när han förstod att jag hade nytt sällskap. Han frös mig tillbaka i de uppgifter han visste att jag ogillade. Jag överlevde, han slutade. Jag skippade hans avslutningsfest och numera vägrar jag möta honom i yrkesmässiga sammanhang. Jag vet också att jag inte är den enda!
20. Förut jobbade jag inom en butik i den gröna näringen som sålde foder, stängsel, gårdstillbehör m.m. Upplevde många gånger att man fick ta emot snuskiga kommentarer bara för man var en yngre blond tjej. Den värsta kommentaren som jag kan kräkas utav, var när en kund kom in och behövde hjälp med att hitta fläkband och slänger ur sig "sådana skulle du behöva ha, så du inte kan sära på benen" hur kan man slänga ur sig något liknande? Även män som "råkat" nudda när man hjälpt till att lasta utsäde, kalvnäring eller liknande.

21. Kaffebesök i fikarummet är ju i regel trevligt, ändå går jag ofta därifrån muttrandes och grinig om det varit män som hälsat på. Varför? Jo, för efter att de druckit ur sin kopp och alla ska fortsätta med sitt, kommer kommentarer till mig att "den här diskar väl du som tjej?". Jag brukar grinigt fräsa tillbaka "den kan du diska själv, jag är inte anställd som diskmaskin på det här stället". År 2017?!
22. Inom slakten o köttföretagen är det fortfarande mycket unken gubbism och sexism. Ledarskapet är en del av detta. Kvinnor är objekt för dem. Det kommenteras kring deras utseende och vad man vill göra med dem.
23. Sådana som dig ska man släpa hem i håret sa min f.d. chef till mig när vi hade team-building på jobbet.
24. Som kvinna och konsult i denna bransch i 10 år måste du fortfarande bevisa direkt att du har kompetensen, till skillnad mot manliga kollegor, för att få respekt. Du bedöms utifrån ditt utseende när du föreläser, får gärna kommentarer som "fortsätt prata du om vad du vill, vi har sådan bra utsikt". På mässa i större folkmassa har min kompetens bedömts utifrån min bröststorlek. Mina manliga äldre konsultkollegor har ett så stort kontrollbehov över oss unga kvinnliga konsulter, att de inte litar på oss då vi föreläser. De menar att de bara vill "hjälpa till" när de hoppar in med kommentarer mitt i föreläsningen och gärna ställer sig framför oss. Så gör de tyvärr aldrig mot sina manliga kollegor. De vill gärna sätta en på de "husliga uppgifterna" som kaffekokning när vi anordnar konferenser ihop. Till och med kunder har reagerat på denna återkommande arbetsfördelning. Lönen är också extremt ojämn, även om jag och min jämnåriga kollega båda kommer ifrån lantbruk och har samma utbildning så får vi olika löner.
25. Det finns så många incidenter så jag vet inte var jag ska börja. För 5 år sedan, efter utbildning, började jag jobba med försäljning till lantbruk. Både vd och försäljningschef samt manliga kollegor brukar påtala hur jag borde åka ut och hälsa på kunder och blinka med ögonen för att underlätta försäljningen. Annars kunde jag ju FaceTimea som chefen sa. Dessa kommentarer är vardag. Jag är så sjukt trött på det, trött på den bristande respekten. När uppsägningstiden snart är över, lämnar jag försäljningen bakom mig, skälen är många, men även meetoo. Kram till er alla goa tjejer! Stå på er därute!
26. Erbjudanden om övernattnings med massage från kollegan, en hand på höften från kunden, en hand på rumpan av kollegan.
27. Jobbade med fältförsök. Vår gruppleddare, som kallade sin flickvän "Hålet" (hörde aldrig hennes riktiga namn) kom in i lunchrummet strax bakom mig. Han tog tag i min hårtofs och drog med stadigt grepp mig bakåt och neråt tills jag låg på golvet. "Se här killar hur man får ner en tjej på rygg" sa han triumferande. Unisont skratt. Ingen kommenterade mer än jag. Han är visst rektor nu.
28. Under hela min yrkeskarriär, så har jag alltid tyckt att det var roligt att gå till jobbet, tills vi fick en chef som använde en härskarteknik som var nedvärderande sexistisk mot kvinnor. Han lyckades göra flera så frustrerade så de sökte sig till andra jobb. Till slut så fick han gå som chef (som sades att han valt själv) men blev kvar på jobbet. Det som känns efter värre är att högre chefer sa, att ord står mot ord, trots att vi var många som berättade om våra upplevelser och han var själv.

29. Jag är en ung relativt nyutbildad trädgårdsingenjör och jag vet inte hur många gånger jag blivit trakasserad på mina arbetsplatser inom den gröna näringen. Det har både varit allt från att jag är svag, kan inte använda maskiner och min utbildning inte betyder någonting, p.g.a. mitt kön och sen en hel del sexuella anspelningar. Kommentarer som: "Jag ser allt hur du står på alla fyra", "Jag ser rakt igenom dina kläder trots arbetskläder och jag gillar det jag ser", "tur växelspaken sitter så högt upp annars hade ju handen kunnat glida", säger en kollega och smeker mig på insidan låret i arbetsbilen. En gång började 2 äldre manliga kollegor "kittla" mig på insidan låren och i "armhålorna" (brösten) i arbetsbilen för att dom tyckte det var kul. Jag har bytt arbetsplats p.g.a. trakasserier från en man, men han får jobba kvar och jag var långt ifrån den första som tagit steget att sluta.
30. I mitt yrkesliv så har jag i flera företag och organisationer i lantbruksbranschen stött på män som varit sexistiska. Ändå har de klättrat i positioner, hållits om ryggen. De kan ha fått en reprimand men ALDRIG har de hamnat ute i kylan. Män i lantbruket har ett helt annat svängrum. Man är inne i värmen jämt, automatiskt.
31. Jag och en manlig kollega ska möta vårt gemensamma besök; en man. Vi pratar någon minut och hälsar honom välkommen och snackar lite väder och vind. I korridoren går vi tre sedan bredvid varandra och "smack" så har jag besökarens hand på rumpen. Från ingenstans, så plötsligt, så oväntat! Normalt hittar jag kommentarer ganska snabbt och såhär i efterhand kan jag inte förstå varför jag inte agerade. Men där och då blev jag en pinne till is och totalt handlingsförlamad. Han smekte min rumpa, men det var jag som skämdes.
32. Jobbade ofta på konferenser tidigare. Där ingick det i konceptet att män i alla åldrar kladdade och klämde, kom med opassande inbjudningar och drog sexistiska skämt under formella tal (alltid). Ingen sa ifrån. Det jobbigaste tycker jag ändå är den dagliga dosen förminskning och osynliggörande på arbetsplatsen.
33. Ibland tror jag att jag glömmet en hel del eftersom man är så van vid alla kommentarer och tråkigt nog accepterar dem.
34. På min arbetsplats har det historiskt sett varit en tydlig uppdelning där kvinnor jobbat på kontoret och män ute i fältverksamheten. Jargongen har varit att "kvinnor kan inte köra maskiner". I och med ett "generationsskifte" kom det plötsligt in betydligt fler tjejer i fältverksamheten och nu är vi nästan 50 % tjejer som också började köra maskiner precis som killarna. Dock finns det fortfarande en "lilla-gumman" mentalitet bland de äldre männen.
35. Jag jobbade på en maskinstation, 20 år gammal, och höll på att smörja gödselspridaren, då kommer en äldre kollega förbi och säger "det där måste du vara riktigt bra på för du vet ju hur det är att få hålet smörjt!".
36. Jobbar som rådgivare och för några år sen fick jag och 3 andra kollegor ett väldigt sexistiskt sms till vår jobbmobil sent en kväll från okänt nummer. Vi var de enda unga kvinnorna på arbetsplatsen. SMSen var alla olika men väldigt grova. Vi var alla runt 30 år, de över 40 fick inget. Troligen från någon kund eller någon som kände oss genom företaget, kändes olustigt och vi polisanmälde faktiskt men hände så klart inget. Ändå glad att vi polisanmälde för att visa att det var oacceptabelt.

37. Jag arbetade som universitetsadjunkt på SLU. Efter en avslutad forskningsstudie skulle vi fira vårt arbete. Matlagning och middag hos en av kollegorna. Mycket trevligt till en början! Chefen (en gift professor) i gruppen lade vid flertalet gånger sin hand på mitt ben eller höll om mig. Skumt, men också väldigt oskyldigt till en början. När vi skulle skiljas åt vid hemgång kysste han mig vid bussen. Eller åtminstone försökte. Obehagligt!
38. Det har kommit till min kännedom att jag kallas "feministfittan" här på kontoret. Jag brukar lyfta jämställdhetsfrågor ibland. Feminist är ett värre skällsord än kommunist i vissa kretsar.
39. På mitt jobb nedvärderas kvinnor hela tiden. Sjukt mycket sexistiska kommentarer om hur vi ser ut, hur vi är och vad vi säger. Fylla och knulla är populära ämnen runt fikabordet. Försöker slå dövörat till men har ledsnat. Söker nytt jobb nu.
40. En mycket kompetent kvinna hade fått en tjänst som efterträdare till en man som gick i pension. När han skulle berätta vem som fått jobbet beskrevs hon med orden "smal och gift med x". Inte ett ord om hennes kompetens. Samma man riktar sig också alltid till männen runt bordet vid samtal i grupp.
41. Förfärliga men inte oväntade berättelser! Heja alla som vågar dela med sig! För egen del har jag gudskelov ingen tung historia att berätta, mest en unken känsla av att i hela yrkeslivet varit utsatt för sexism men aldrig riktigt kunnat formulera det obekväma. Nu kan jag, tack vare #metoos verkan!
42. På ett större företag där jag jobbade några år var det en ca 30 år äldre man som gång på gång började prata med mig om sitt kön och saker hans fru inte visste att han gjorde men som han uppenbarligen ville att jag skulle veta. Jag uppmuntrade honom absolut inte, höll mig undan honom tills jag slutade och har aldrig sagt något till någon på företaget. Jag kände skam och trodde inte att någon skulle tro mig då han var väldigt omtyckt. Min mamma jobbade på samma företag hälsade så gott till mig från honom efter att jag slutat...
43. I min anställning som produktchef på ett internationellt företag undrade säljaren om jag behövde en mus till min dator eftersom jag ju hade en egen. Både han och chefen skrattade gott åt skämtet. När jag tog upp det med chefen efteråt skulle han ta ett allvarligt snack med säljaren och även meddela högste chefen vad som hade hänt. Att min chef hade varit med på det hela glömde han visst bort.
44. Jag skrev ett inlägg förut och vill tillägga att jag känt mig besviken på kvinnliga kollegor också, då jag har hamnat i konflikt eller utsatthet av män i jobb inom de gröna näringarna. Jag välkomnar detta uppror och hoppas att vi alla kvinnor såväl som män jobbar för att få bort de attityder och avarter som helt otroligt finns kvar!
45. Att som höggravid kvalitetschef bli presenterad för en ny leverantör av sin chef som: "Det här är "x" hon har haft intercourse, hö-hö!" Det är inte fräscht. Snacka om att göra både mig och leverantören obekväma. Lyckades klämma fram: ja och så är jag kvalitetschef också, medan jag skakade hand med den generade mannen.
46. Ny på jobbet: Inför första middagen med kunder så fick jag "tipset" att ta på mig något kortkort. Jag stirrade på min 15 år äldre chef och sa: Jag tar på mig precis vad jag känner

för ok? -jaja självklart, självklart. Sen har jag inte behövt diskutera mitt klädval mer. Men vad f-n?! Tänk om jag inte varit "van" vid grabbighet och sådant tugg.

47. "Hur mycket tar du för en stripshow? Du som är så ung och grann med spetsiga bröst". Min första arbetsmånad som konsult åt ett större företag, en seniorkonsult kom in ensam till mitt kontor och var helt seriös. Jag röt ifrån och blev sen "företagets arga feminist" en god tid framåt.
48. "Vad jobbar du med då?" "Jag är rådgivare och säljare" "Aha, vad säljer du?" "Bla, bla, bla ... och sperma." "Åh! Så du är ute och samlar in? Hö-hö, jag bidrar gärna" Urk!
49. "Det är trevligt att ha nått att fantisera om", att bli upptryckt mot en vägg medan någon dubbelt så gammal tar på ens kropp följt av ett väsande "ingen kommer ändå tro dig så det är bäst att du håller käften" när övriga kollegor kliver in i rummet, diskret tafsande under bordet, den ständiga oron att behöva arbeta ensam med äldre män eller en man i högre position. Önskade presenter som ej tas emot men som ändå ses som nån slags skuld för det var ju en fin tanke som förväntas krävas in i form av fri tillgång till din kropp. Påtvingad dans om man råkar hamna på samma krog/dans/fest, avslutas med slemmig kyss som lämnar dålig smak i munnen av lös ettan och skam, "är det mitt fel? Bjöd jag in till det?" Tanken finns undermedvetet där med nya kollegor "kommer de utsätta mig för samma sak, hur kan jag anpassa mig så de lämnar mig ifred?" Den där ständiga anpassningen, det ofrivilliga försvaret för att få behålla rätten till sin egen kropp, hur man väljer att aldrig vara själv med personerna.
50. Företaget "x" kan inte ståta med nolltolerans mot sexism. Finns flera exempel när chefer gått långt över gränsen och ändå får en spark uppåt i hierarkin. Trots många samstämmiga vittnesmål så har mannen kunnat vara kvar. Ynkedom tycker jag.
51. Jag upplever ofta att ingen av männen på min arbetsplats lyssnar på mina åsikter. Har testat att låta en av männen framföra min åsikt och då går mina åsikter konstigt nog hem. När jag upplyser om något som jag ser som ett problem så vinkas det bort. När en man veckan därpå upplyser om samma problem - då tar man tag i det. Gissa vem som ryggdunkas efteråt? Inte är det jag. Jag har fått kommentarer som "du skulle passa mellan mina ben", jag har blivit tafsad på och jag har under ett tillfälle fått påhälsning hemma, av en "kollega" som ville se hur jag hade det. Tur att jag inte var ensam hemma vid detta tillfälle.
52. Sökte en man hos ett större företag i fält. Kollegan som följde mig fram presenterade mig med orden "här kommer en snygg tjej som vill tala med dig", fast jag var där i mitt yrke. Senare berättade mannens chef att han uppskattat mycket att få ha en så snygg tjej hos sig. Inget av detta gjordes av illvilja. Syftet var inte att kränka. Jag fick också uppskattning för det jobb jag gjorde. Men resultatet blev ändå att jag reducerades från min yrkesroll till ett yttre och hamnade i obalans. Dessutom kändes jargongen ovärdig ett i övrigt professionellt företag.
53. När jag var 15 år och gjorde pryö (som det hette då) på ett lantbruksserviceföretag blev jag utsatt för tafsande m.m. av en anställd. Nu sett i backspegeln, borde jag anmält honom där och då. Jag har faceat kräket långt senare i livet och vederbörande låtsas att inte känna igen mig, men den duellen vann jag. Han tittade åt ett annat håll.
54. Skulle fotas av en personal på företag "x", hen var ute och åkte i sällskap med en i regionstyrelsen. När jag frågade personen om det var några speciella önskemål, svarar den

- förtroendevalde i bakgrunden "bar överkropp" Jag var 26-27 någonting och den som sade det runt 60.
55. På ett möte med höga chefer i branschen, där alla utom jag var män, fick jag höra att jag var snygg! Reagerade inte förrän på vägen hem ifrån mötet. Det var just ett himla snyggt sätt att förminska mig på. Jag tror till och med att han som sade det, gjorde det i all välmening.
  56. Det har kommit till min kännedom att en väldigt högt uppsatt chef har utsatt en del kvinnor för sexuellt utnyttjade. Det var t.o.m. så att mina manliga kollegor berättade för mig för en hel del år sedan. Jag trodde inte riktigt på dem. För bara några få år sedan fick den högt uppsatta chefen ett mycket bra erbjudande på ett annat företag inom branschen. Han utnyttjade kvinnor även där. Händelserna kom till ledningens kännedom. Kort därefter slutade chefen av en annan orsak. Många pustade ut. Men då händer det märkliga, personen kommer tillbaka efter ca 1 år i en annan hög position. Branschen känner idag väl till hans beteende. Det är verkligen ett hån mot de kvinnor som finns kvar i branschen att han lyckats komma tillbaka.
  57. Kommentarer har jag fått sedan jag följde med min far på träffar och möten, i stil med att jag "såg ut att vara hans fru" osv.. andra tillfällen var när jag ny på jobbet, träffade nya kunder, kollega som presenterar mig inför kunder som "nu ska du få en riktigt trevlig överraskning", eller chefen som meddelar att jag är mycket snyggare än den manliga kollegan, allt detta är exempel på vad som pågick under mina tre första dagar på nya jobbet. Jag började genast fundera på om min universitetsutbildning ens hade varit nödvändig för att få jobbet. Fortfarande får jag frågor från chefen vad jag gör med min närmaste kollega "eftersom att kollegan tycker jag är så bra på jobbet" eller när jag blev gravid och vissa skulle försäkra sig om "vem som egentligen är pappa till barnet", den närmaste kollega eller min sambo. Det är så obekvämt att oftast vara den enda tjejen i lantbrukssammanhang, men det är ju mitt liv och mitt intresse så varför ska inte jag få delta på lika villkor?
  58. Min manliga kollega skrattade alltid när jag pratade, frustade och försökte få fram att jag var korkad.
  59. Jag fick höra i efterhand att det var en chansning att anställa mig, man visste ju inte hur gubbarna skulle reagera.
  60. Jobbade på ett stort företag som säljare där chefen tafsade inför personalen och ville ge fördelar med efter rätt. Kunder som ville hoppa i säng och när man inte vill så var man en grinig kärring som fått för lite kuk. Samma chef mobbade mig tillsammans med säljledaren när jag sade ifrån om flera saker. Nästa chef inom samma företag var ännu mer tafsig och ofta inför mina kollegor. Det var ju kul på nästa firmafest när kollegorna tyckte att kan chefen så kan ju jag.
  61. Blev mobbad och utfrysad av en chef, när jag sa ifrån allt tafsande och tjafs.
  62. På en arbetsplats jag var på fick jag ta ner "pinup-kalendrar" ifrån matrummet. Där jobbade det både män och kvinnor.
  63. Blev tidigt i min karriär varnad för chefen som "låg med alla tjejerna kan kunde". För något år sedan fick han äntligen sparken när han återigen missbrukade sin ställning och erbjöd två kvinnor att ligga med honom mot att behålla sina jobb. Kvinnorna hotade

företaget med att gå till pressen om han inte sparkades och de fick behålla sina jobb. Allt tystades såklart ned och vad jag vet blev han inte av med sina andra uppdrag i diverse styrelser. Problemen är vitt spridda i branschen.

64. Chefen ställer frågor under medarbetarsamtalet om hur ofta jag får ligga, och om jag blir ordentligt tillfredsställd av den där snubben jag är gift med. Samma chef ifrågasätter varför jag inte kan sova över med honom och en manlig kollega i en lånad lägenhet under en konferens en natt. Jag förklarar att jag har en 6 månader gammal bebis hemma som jag fortfarande ammar. Och att jag inte har någon lust att stå inne på en toalett i en etta och pumpa mjölk medan ni sitter och skrålar utanför. Chefen och den andra kollegan säger unisont att du behöver ju inte ta med dig någon amningspump. "Vi kan ju hjälpa dig med det istället säger de å skrattar". Har nu hunnit bli närmare 40 och har peppar, peppar sluppet dylika handlingar och kommentarer de senaste åren. Dock får man ju höra att man är en rabiati bitchig j-a feministfitta istället. Men jag är f-n beredd att ta det. Hellre vara en ilsk surkärning än ha en tunga i örat och en hand i skrevet på jobbet, som det gamla ordspråket lyder.
65. Jag gick upp för en trappa med en äldre kollega bakom mig då börjar han ta mig på rumpan för att känna om jag har trossor på mig!
66. Jag jobbade på ett välkänt växtskydds företag där min manliga kollega använde sig av ALLA härskartekniker som finns, jag var feg, vek, en j-a idiot, arbetsskygg, inte värd kunder för jag va så j-a dålig. Till saken hörde att jag sålde för mer än de som varit där i 1,5 år. Efter 7 månaders terror och till slut försökte han även krossa min hand då åkte jag och sa upp mig! Tillsammans hoppas jag att vi kan skapa en bättre arbetsmiljö för ALLA!
67. Har också fått veta på omvägar vad vissa, som jag tidigare haft respekt för och som jag trott var ömsesidigt, inte vill jobba med mig för som de uttrycker det "jag har fru och barn hemma" De tar för givet att jag vill ha något annat, än en professionell relation med dem. Detta äcklar mig och efter sådana kommentarer vill jag ju inte ta i dem med tång ens.
68. Jag har haft både bra och miserabla manliga chefer, som påpekat att kvinnor inte passar i den manliga sektorn. Jag har blivit uppringd av LRF män som menat att jag inte bör uttala mig om det jag inte förstår p.g.a. att jag är kvinna och inte har rätt bakgrund. Men jag har också mött män i näringen som stöttat mig. Det finns dock många ord och gärningar som sårat och bitit sig fast. Jag välkomnar verkligen uppropet och hoppas och tror att vi får en jämlikare grön värld, där allas värde och kompetens tas tillvara.
69. Som anställd har en del kolleger i min egen ålder kommit med en del närgångna frågor och närmande och inte kunnat acceptera ett nej utan att bli förnämade och kränkta. Ännu ingen som tafsar, men hora har jag fått höra några gånger.

Med gården som arbetsplats

Under denna rubrik är de inlägg samlade som har inträffat då man har gården som arbetsplats.

1. På min arbetsplats är det legitimt att prata om kvinnor som horor. Både chefen o hans son skriker fitta så fort något bär dem emot. Kvinnor som är tuffa har "fått för lite kuk". Jag älskar mina kor, annars hade jag inte varit kvar.
2. Det har alltid tagits för givet att brodern i syskonskaran ska ta över gården. Jag och min syster har alltid kommenterats enbart som framtida kostnader som ska lösas ut så billigt som möjligt. Jag har en masterutbildning i de gröna näringarna och har jobbat som rådgivare i branschen i tio år, men det kvittar. Jag duger inte ändå för att räknas som ett alternativ att ta över ens en liten del. Jag och min syster hade planer att läsa skogsutbildning för att kunna ta över en del av skogen. Responserna var ilska från mamma och bror för att vi skulle försöka sno någon del av gården som de tänkt att vår bror ska ha. Jag har hört exempel med äldre som sålt sina gårdar eftersom de bara har döttrar och därför inte har någon som kan ta över. Döttrarna har inte ens fått frågan ifall de vill ta över utan det har bara tagits för givet att de inte kan, för att de är kvinnor. Mark ska brukas och ägas av män. Kvinnor förminsas och män är starka och driver företag.
3. Jobbade helger på en djurgård. Killen som börjat på mitt jobb var två år äldre och hade ingen aning om hur man gjorde med djuren. Istället för att fråga gav han mig order på hur jag kunde göra saker snabbare. Jag blev frustrerad och sa till honom att "då kunde han testa att göra jobbet själv" och se hur snabbt det gick. Han gav sig. Men sedan höll han på i fikarummet, han frågade allt om när tjejer i Sverige förlorade oskulden, och frågade om när jag förlorade den. Jag sa till min chef om händelserna och killen fick sparken.
4. På en av mina första praktikplatser på gymnasiet, arbetade jag en del ihop med en anställd som var ganska obehaglig. Jag var ca 17 år och han var ca 35 år. Det var vallskörd och vi hade stannat på gårdsplanen på en av de gårdar vi körde åt. Jag hade på mig helt vanliga arbetsbyxor och stod på traktorstegen och lutade mig in i traktorn för att nå min matsäck och han stod utanför. Han: "Gör inte sådär!!!!" Jag: tänker att jag råkat komma åt någon knapp i traktorhytten eller något men säger bara: "Vadå vad har jag gjort?" Han: "Du kan inte stå sådär med din sexiga röv, jag kan ju inte låta bli att stirra på den och någon på gården kan ju se att jag står här och blir hård i byxan av att spana in den lilla praktikantens heta röv". Behöver jag säga att det var väldigt obehagligt att fortsätta dela traktorhytt med denna person.
5. Från 18 till 27 års ålder i branschen; Sms på nätterna om min kropp och vad man tycker om den. I övrigt mycket kommentarer om mina bröst och mitt utseende, även rent tafsade på mig och smygkollande när man bytte om m.m. Man blev van tillslut och det är ju fel visserligen. Jag märker av det än idag trots jag bytt till en lite annorlunda bransch, men det blir inte lika öppet nu som det var ute på lantbruken. Samma var det för min kompis. Jag minns när vi var i 18 årsåldern och arbetade på samma ställe. Min vän arbetade då ihop med en manlig djurskötare som ställde sig och kollade när hon plockade ur smågrisar ur en sugga. Han stod bredvid och flinade och berättade att han skulle köra upp handen likadant på henne om hon gick in i halmladan. Hon blev jätterädd och ringde till mig och var ledsen.

6. Ofta var det i situationer när ingen annan var med, som till exempel under bilturer, som män - nästan alltid i övre medelåldern - började vara obehagliga. Jag jobbade som djurskötare, och de andra unga tjejerna brukade varna mig för vissa män "se till att du inte är ensam med honom", men under bilturer så gick det inte att undvika, och männen kunde börja prata mycket grovt med mig, beskriva samlag, prata om djurs penisar jämfört med mäns, prata om hur ensamma de var. Jag var tonåring och vettskrämd, första gången det hände var jag 13 år. Några gånger försökte de börja ta på mina ben och greppa runt min midja, men jag blev snart bra på att försvara mig, och på att undvika att vara ensam med dem. Detta hände aldrig när äldre tjejer eller andra män var i närheten.
7. Jag jobbade som avbytare. Gårdens ägare var jättesnäll men hade som ovana att utsätta alla unga tjejer som jobbade där för sexuella trakasserier. Han petade mig ofta på bröst och rumpa. Pratade om att "mjölka bondflickan istället för korna". När jag mjölkade kunde han skämtsamt fråga om jag inte kunde ta honom också när jag var klar med korna. Detta hände dagligen i ett halvårs tid. En gång svarvade han ett manligt könsorgan av trä och sa att han gjort den åt mig. Han kommenterade för en trettonårig flicka hur fort hennes bröst växt och petade på dom. Hur mycket jag än sa ifrån fick jag bara skratt som svar. Alla såg och alla skrattade, det var socialt accepterat att "sån är han bara, han menar inget ont". Men han var sån på min och andra tjejers bekostnad. För sitt eget nöjes skull reducerade han oss från hårt arbetande unga kvinnor till sexualiserade objekt. Det gör mig så förbannad.
8. En sen kväll i den arrenderade ladugården som låg en bra bit hemifrån hade jag en vattenläcka. Gick över vägen till grabbarnas (medelålders) garage för att låna en nyckel och något mer. Inget konstigt i det, vi hade mycket samarbeten då. Får av någon anledning en av drängarna med mig tillbaka till ladugården i fall jag behövde hjälp som det hette. Väl framme tar han tag om mig och ber mig erkänna att jag haft som plan hela tiden att få honom för mig själv. Alldeles chockad så minns jag inte vad jag svarade och vågade inte heller röra mig förrän han släppte taget, det var långa sekunder. Han hade ju en dotter i min ålder, inte skulle han! Jag åkte direkt hem till mina föräldrar och sa som det var, skönt med den förståelsen.
9. Jag var nitton, mitt första riktiga jobb, mitt äventyr på väg mot vuxen världen. Den fina gården, med sina hästar och hårda slit, sina besökare och långa samtal om allt som var viktigt i livet. Han såg mig, han bekräftade mig och han såg mina svaga sidor. Han var äldre än min mamma. Vi var ensamma på gården rätt många timmar de flesta dagarna i veckan. Han kom närmare och närmare... jag kom hem ett år senare, gravid och jag mådde as-dåligt. Fick missfall. Har nu, tjugotalet år senare, förstått, genom terapi, att det inte var rätt, att jag var i beroendeställning och en massa annat. Jag har också haft väldigt svårt i mina relationer att lita på någon.
10. Detta hände på mitt första jobb som 17-årig svinskötare, på en gård i Närke. Bonden, då 37 år, man, chef och hyresvärd, började göra närmanden mot mig, 17 år och i total beroendeställning. Det var aldrig några "rent sexuella" närmanden, men han ville hålla om mig, prata om mina "rådjursögon" och fantisera om hur han skulle sälja gården, köpa segelbåt och segla ut i världen med mig. Om han tänkte ta med sig sin hustru och två barn på resan sa han inget om. Alltihop ledde till att jag levde med ständigt magknip och olustkänsla, orolig för när han skulle komma ut i svinstallet nästa gång. Stod ut, med strategin att hålla avstånd och inte vara "trevlig" (så obehaglig jag någonsin orkade) så fort han var i närheten, för jag hade hört att det skulle se illa ut i CVt om man hade kortare

anställningstid än ett år. När väl året gått sa jag upp mig fortare än kvickt, och fick ett halvdant betyg som tack för min utsatthet, ensam på gården med denne sliskige man om dagarna! Vill dela detta för att belysa att det behövs så lite egentligen, när man är i beroendeställning. Har även tråkiga erfarenheter från hästvärlden, men det är en annan historia. Stor kram till er alla modiga!

11. Jag vill dela med mig om en händelse om en elev och hur hon blev utsatt av en praktikvärd. Den här flickan var på praktik hos en nötköttsproducent. Efter ett par dagar ringde hon till mig och frågade om det är okej att handledaren kommenterar hennes bröststorlek. Aldrig i livet, svarade jag. Jag tog hem henne direkt till skolan, anmälde till rektorn och vi bestämde direkt att byta praktik-plats och aldrig mer anlita honom. Jag ringde upp handledaren och pratade med honom och han medgav att han hade kommenterat hennes bröststorlek samt kupa på bh:n. Han trodde att hon skulle jobba bättre... Det var riktigt obehagligt. En annan personal (manlig) åkte och hämtade sakerna hos lantbrukaren.
12. Ung praktikelev, kille, 17 år, ifrågasatte om jag verkligen körde traktorn, jag var 32 år och driftschef och hade kört hela mitt liv. Han fick sig en rejäl näsbränna den veckan.
13. På en personalfika för ett tag sen sa en arbetskamrat att jag var hans ultimata runkobjekt. Alla skrattade med, och jag ville bara försvinna av skam och äckel. Men jag orkade inte säga ifrån. Lite kul måste man tåla brukar de säga. Stämningen är rå men hjärtlig heter det. Jag älskar mitt jobb med djuren men har börjat leta annat jobb.
14. Har fått höra av manliga kollegor att jag har "riktiga barnafödarhöfter". De har frågat om jag har pushup-behå på mig. När jag ifrågasatt varför han undrade tyckte han att jag skulle ta det som en komplimang. Det har kommit män till gården som absolut ska kramas med mig, gärna slänga en arm runt mig och säga hur duktig jag är på att backa släp eller hur imponerade de är när jag sköter djuren. Låt mig sköta mitt jobb utan kommentarer om min kropp eller hur "duktig" jag är. Behandla mig inte som en kvinna i en mansdominerad bransch. Behandla mig som en människa som brinner för mitt yrke.
15. Anställd som i detalj beskrev sitt sexliv hela tiden, så fort han och jag mjölkade tillsammans så fick jag information om var de hade haft sex, hur det gått till, var hon onanerat, var han gjort detsamma när hon såg på osv... Till slut bröt jag ihop inför min man. Han tog ett snack med vederbörande. Det lugnade sig ett tag men sen drog det igång igen. Vi sa upp honom utan att driva på om sexuella trakasserier, jag orkade inte det. Det kostade oss en halv årslön. Men det var det värt! Dessutom hade den fackliga representanten (man) mage att säga till min man när allt var klart. "ja nu kan du säga till frugan din att korka upp champagnen för det är ju det här hon velat hela tiden". Jag hyser inget förtroende för fackliga ombud längre! Min man blir aldrig arg, men då.....!!
16. Min arbetsgivare gör sig ofta ärende in i omklädningsrummet när jag byter om. Först trodde jag det var rena tillfälligheter men det är det inte. Jag har sagt ifrån men han bara skrattar. Nu klär jag om hemma istället. Min bil luktar gris men det är det värt.
17. Preskriberat, inneboende hos bonden på första jobbet... skittufft har påverkat hela mitt fortsatta liv...
18. Jag jobbade på en stor gård i Skåne på åttiotalet. De hade egen smedja där en man i femtioårs åldern jobbade. Gift och hade två barn. Hans son var i min ålder, vi var ute och festade ihop ibland på helgerna. Jag var ca tjugo och vägde kanske femtio kilo, han var ca

en och nittio lång och vägde nog dubbelt så mycket som jag. Han var otroligt duktig och kunde hela gården på sina fem fingrar då han varit med och byggt upp allt. Jag trivdes så himla bra när jag fick vara med honom och jobba. Jag lärde mig jättemycket! Tills en dag när vi skulle laga en utgödsling till kalvarna. När vi var klara och plockade ihop så "råkade" han röra vid mina bröst, jag trodde att det var ett misstag, såklart!! I efterhand tänker jag på hans belåtna flin så nej, det var det ju inte! Nästa gång var vi och lagade en utfodring i ett grisstall ovanpå ett loft, ingen i närheten, då trycker han upp mig mot väggen, försöker kyssa mig och trycker ner ena handen i mina byxor och försöker med den andra handen få ner min hand i hans byxor. Jag lyckas kämpa mig loss och kastar mig iväg. Helt chockad!! Berättade det aldrig för någon. Vem skulle de tro på?? Tänkte jag då. Efter den händelsen höll jag mig på avstånd och ville inte lika gärna jobba med honom. Flera år efter hörde jag att det hänt fler. Det var inte bara jag. Tror ingen sa något någon gång. När folk menar att man "får skylla sig själv" för att man bjudit in eller haft fel klädsel så är det i det här fallet helt fel! Vi jobbade ihop, det skiljde trettio år och jag hade ju jobbarkläder och stallstövlar! Med tanke på vilka tillfällen han valde så var han väl medveten om hur fel det var.

19. Jag var nybliven tvåbarnsmor när min man bröt foten och jag fick då jobba i stället för honom i grisstallet tillsammans med hans bror som han drev gården tillsammans med. Jag kände plötsligt hans händer på bröst och mellan benen när jag stod på en stege för att rengöra innertaket. För djävligt att få detta, särskilt illa och hemskt eftersom det var min sväger. Jag fräste till, naturligtvis, och det har aldrig upprepats.
20. När jag nyss hade tagit studenten och börjat jobba på min första arbetsplats, en grisgård, upplevde jag en av slaktbilschaufförerna som väldigt obehaglig. Grisarna hämtades alltid tidigt på morgonen, och man var ensam med chauffören när man lastade ut, ett par timmar innan övriga började jobba. Det började med små "oskyldiga" kommentarer, typ: "Fryser du? Kom ska jag värma dig. Hä-hä-hä.". Det hela eskalerade för varje gång han kom och hämtade grisar, tillslut var det rena sexuella trakasserier och jag var faktiskt rädd för att lasta ut med honom. Då vände jag mig till min chef (man 40+) och berättade hur det låg till. Jag bad honom prata med chauffören, eller be slakteriet skicka en annan chaufför eller lasta ut grisarna själv. Hans reaktion var dock inte stöttande som jag hade hoppats, utan ett rungande: "Men lilla gumman, han skojar ju bara. Lite får du tåla." Ridå. Bytte arbetsplats ett par månader därefter, och när jag sa upp mig blev chefen mycket konfunderad och kunde bara inte förstå varför jag inte trivdes där.
21. Var skall man börja? Skulle kolla på en arbetsplats som jag blivit erbjuden jobb på. Skulle mötas och han ville prompt bjuda på lunch 19 år och blåögd som man var gick man med på det. Under hela middagen ville han bara veta saker om mig (han över 40 år äldre). När jag försökte styra in samtalet på jobb bytte han snabbt tillbaka till det ämne han ville prata om vilket var allt annat än jobb. Efter lunchen kollade vi på gården, sedan frågade han om vi skulle ta en kort sväng och kolla på beteshagarna. Den korta svängen var 3 (!) timmar lång. Vi kollade varje ha av deras marker. Vi kollade på skogen och alla saker han kunde komma på (antagligen för att hålla kvar mig så länge han kunde har jag insett i efterhand) försökte hålla min hand när vi gick bredvid varandra och när han till slut körde tillbaka mig till min bil(jag blev plötsligt "tvungen" att åka hem) så kramade han mig och lyfte upp mig och håller mig ansikte mot ansikte mot honom och säger att han tycker om mig och kramar mig flera gånger. Jag vill bara därifrån och vågar inte då fräsa ifrån, dels för jag ville ha jobbet, dels var rädd för att han skulle bli arg, utan jag svarade bara "jaha" och hoppades på att han skulle släppa mig fortare. Jag jobbar hos honom i tre år, lär mig att undvika honom på jobbet, åka hem fort, lyssna om han är i korridoren eller fikarummet

- från omklädningsrummet och smita ut när han inte var där. Han ringde mig och kunde berätta att han såg en fin solnedgång eller liknande. Fick mig att gå upp till stora huset där han bodde för att lämna in mina timmar m.m. och då passade han på att visa runt huset. Berättade för min pappa vad han gjorde. Han sa bara att han vill nog inget ont, han är nog bara förtjust i dig och det är synd om honom, för gubben är själv. Jag lärde mig att undvika honom genom att inte svara första gången han ringde, är det mer än två gånger i rad då är det jobb och då kunde jag svara. Varför man inte sa ifrån vet jag inte. Jag ville inte bli av med jobbet och svaren när jag berättade för andra var att det var synd om honom. Så jag lärde mig att hantera det på mitt eget sätt, men så här i efterhand pågick det för länge. Hade det hänt idag när man är "äldre" hade jag bett honom dra åt h*lvete. Det var först när en kvinnlig äldre kollega fick reda på att han hade försökt krama mig som hon fick stopp på det. Hon skällde ut honom och talade om för delägarna och de kom till mig och bad om ursäkt för sin brors beteende, och tackade mig för att jag jobbat kvar, fick deras nummer om det var något. Han fick förbud att vara på gården de pass jag jobbade. Kom han ner i gropen ändå så ställde den kvinnliga kollegan sig framför mig och han gick därifrån direkt. Tack till den kollegan som sade ifrån åt mig, när jag själv inte insåg att det han höll på med var fel. När man är ung och mitt inne i det och med att min far och andra bara sa att "han menar inget illa, det är synd om honom" normaliserade hans beteende. Rädsla för att förlora jobbet om man sa ifrån, hindrade en från att göra det själv.
22. Du har så snygga bröst. Du ska veta att alla pratar om dom. Sagt av en 60-årig man på min arbetsplats. Från den dagen slutade jag använda linne på jobbet trots väldigt varma sommar dagar.
23. Skulle sälja hö till en man vars sambo har hästar. Jag lastade höbalarna och gick ur traktorn för att ge honom kvittot. Då tog han plötsligt tag i min arm och drog mig hårt intill sig. "En sådan söt flicka borde väl kunna ta betalt in natura" sa han och försökte kyssa mig. Samtidigt tryckte han sin hand mot mitt underliv. Jag blev paralyserad en sekund men lyckades ta mig loss. Skrek åt honom att släppa mig. Det gjorde han inte. Jag fick panik och slet mig loss. Skrek åt honom att sticka härifrån. Jag hoppade in i traktorn och åkte därifrån, körde in i maskinhallen och låste om mig. Där kom chocken och jag började skaka och gråta över det som hänt. Berättade aldrig för min man om detta.
24. Sommarjobbet där bondens bror passade på mig vart jag än gick och skulle tafs och pussas. Stod man i mjölkgruppen kom man inte undan.
25. I all välmening förväntas du inte heller kunna klara av att göra praktiska "manssysslor", när jag ska tippa mitt spannmålslass i spannmålsanläggningen så står de alltid minst 3 gentlemän på kö för hjälpa mig. Vilket aldrig skulle ske om min sambo skulle tippa.
26. Inte varit utsatt för något värre, snarare att man ett gäng gånger råkat ut för det klassiska- du är ju tjej orkar/klarar du verkligen det där? Vilket gör mig så arg och jag tänker att jag kan väl iallafall få prova? Men efter att ha fått den kommentarer blir man ofta nervös och lämnar över uppgiften för att slippa låta dem få rätt om det skulle visa sig att jag inte skulle klara det.
27. Jag var ca 22 år och den 50-åriga gifta avbytarkunden med flera barn tycker att om man hyr in ett fruntimmer till att sköta om korna, så kan hon minsann räknas som ens egen egendom så länge hon är kvar inne i ladugården.

På gårdsbesök

Under denna rubrik är de inlägg samlade som har inträffat då man i sin yrkesroll varit på gårdsbesök eller studiebesök på en gård.

1. Jag var 23 år och hade fixat ett praktikjobb på sommaren under min universitetsutbildning. Jag var på gårdsbesök hos en bonde som helt plötsligt under intervjun flyttar sig runt bordet och sätter sig nära mig i soffan och lägger sin hand på mitt bara lår (jag hade shorts eftersom det var sommar). När jag tar bort handen och flyttar mig undan flyttar han efter mig. Väldigt obehagligt då jag insåg att jag var själv i huset med denna karl som var dubbelt så stor som mig (och nästan dubbelt så gammal). Han hann även föreslå att vi skulle ses senare på kvällen.
2. Jobbade på Länsstyrelsen med kontroller under en säsong, självklart var de flesta besöken jättetrevliga. Men tyvärr förmörkade ett par stycken hela min sommar. En yngre bonde tryckte plötsligt upp mig mot väggen och tar hårdhänt tag i mig, jag blir livrädd men försöker spela med för att han ska släppa mig. Så fort han gör det springer jag till bilen och hör hur han skrattar efter mig. Vid ett annat gårdsbesök ska jag åka med bonden till ett utskifte, så fort vi är ensamma i bilen kommer förslagen och en hand på låret. När jag säger åt äcket att skärpa sig skrattar han nöjt och säger att han gillar lite motstånd. Jag börjar bli rädd på riktigt men räddas av att en anställd dyker upp i en annan bil och meddelar något som gör att bonden måste vända. När jag berättar för min kvinnliga chef suckar hon bara och drar några exempel på vad hon själv tvingats stå ut med när hon gjorde kontroller. Mår illa över det här än idag, 10 år senare.
3. Var på studiebesök för att titta på potatisodling. Hade verkligen sett fram emot studiebesöket. Kommer dock inte ihåg så mycket av besöket då jordbrukaren bara tittade in i killarnas ögon när han pratade, samt gav ofullständiga svar på mina och min kvinnliga studentkollegors frågor. Och så kom jag såklart ihåg att gården hade ärvts till sönerna i släkten de senaste århundrandet...
4. Hör fruktansvärt ofta manliga kollegor tala om kvinnor på ett tråkigt sätt, ett exempel: arbetsgivaren blev konfronterad av en kvinnlig veterinär om hur saker gått till. Efter att hon lämnat var hans enda kommentar "hon kan inte fått kuk på länge så grinig som hon var". Upplever att många anser att kvinnor inte har rätt att bita ifrån och säga sin åsikt utan gör de det så är de bara griniga för att de har mens eller inte fått ligga på länge.
5. Min man berättade att när ett företag i saneringsbranschen ringde honom angående ett förslag till avtal, så säger den manlige personen till honom att, ja då kommer xxx ut och hälsar på dig med avtalet. Hon är en riktig läckerbit! Så du har något att se framemot! Eh va? Kan meddela att det blev inget avtal med den firman.
6. Har varit som myndighetsperson på ett växtodlingsföretag där hela bordet i fikarummet var täckt med bilder på avklädda tjejer från porrtingningar. Bilderna låg under en glasskiva som också täckte hela bordet. Ett genomarbetat kollage. Och inte nog med det, vid soffan, som jag och min kollega satt i, "satt" dessutom en uppblåst Barbara. Så bedrövt att möta detta ute på en gård på 2000-talet. Jag lade upp alla mina papper över bordet och sa något som "Nu slipper jag iallafall se detta". Lantbrukaren valde (klokt nog) att

inte svara på den kommentaren. Har även varit på flera maskinstationer där det hänger kalendrar med lättklädda tjejer.

7. Jag arbetar som rådgivare. Det finns lantbrukare som jag fasar för att besöka. Någon måste ju ta dem, men jag önskar vi bara kunde tacka nej till ett par av dem. Jag tycker det är obehagligt med sexanspelningar. En av mina kunder tafsar ofta, jag försöker skämta bort det. Men varför ska jag skaffa strategier för att få ha min kropp i fred?
8. Ute i skogen med uppköpare, vi går sida vid sida och pratar och diskuterar, Plötsligt är han inte där. Jag tittar efter honom. Han har vänt sig om och bara ca fem meter från mig står han och pissar. Det blev ingen affär.

Som jobbsökande

Under denna rubrik är de inlägg som inträffat i samband med att man söker jobb grupperade.

1. Jag sökte ett jobb som lastmaskinist och fick svaret "Vi söker en man men nu när du ringt kan du berätta vad du kan" (Jag fick inte jobbet, en kille som aldrig kört fick det i stället!)
2. När jag ringde en större gård för att jag ville praktisera där på maskinsidan under skörden fick jag höra "Nej vi har ju våra anställda som fixar det så det finns "inte" jobb åt dig! Möjligtvis lite vältning finns" Då jag även har ett stort ko-intresse så ville jag varva praktiken och då var jag helt plötsligt jätte välkommen utan tvekan! En av killarna som fick veta det skulle ringa och se vad han fick för svar men gjorde tyvärr aldrig det.
3. Men för mig har nog det värsta varit i intervjuer till jobb och uppdrag. Att få veta under intervjun att man bara är kallad för man har rätt kön och ålder eller att en yngre man frågar om vilka planer man har för barn, detta hindrar oss från att vara jämställda och ha samma förutsättningar på arbetsmarknaden.

På företagsfesten

Under denna rubrik är de inlägg som inträffat i samband med arbetsplatsens sociala aktiviteter samlade.

1. Jag kommer så väl ihåg från en personalfest. Jag och en kollega i branschen (en man) satt och pratade, varvid han plötsligt tar tag i mitt bakhuvud och drar ner mitt huvud mot sitt skrev. Högst osmakligt. Vid ett annat jobbtillfälle, då min dåvarande chef tar tag i mina skinkor när jag ska klättra upp på en höjd. För att "hjälpa" mig upp. Detta är bara några få saker som man som kvinna tvingats utstå inom lantbruket. Sexism, blickar och kommentarer är vardag.
2. Jag har varit med om flera saker under min tid i skogsindustrin. Det värsta var när en manlig kollega kröp ner i min säng efter en fest. Han höll fast mig och spoonade mig. När jag bad honom gå sade han att han inte ville eftersom jag var så gosig. Han låg och höll i mig länge. Jag vet inte hur länge men det kändes som dagar istället för de timmar det antagligen var. När jag senare berättade för min chef ville han att jag skulle bestämma om vi skulle berätta för någon annan eller inte. Om vi gjorde det skulle kollegan få sparken så jag fick bestämma. Det är så många fel i både min kollegas och min chefs beteende så jag vet inte var jag ska börja.
3. Jag anser att #metoo handlar om hur vi ser på varandra som individer. Vi behöver träna på hur vi kommunicerar och hur olika saker tolkas. Det handlar om att vara tydlig i hur man vill bli behandlad och inte ge sig in i sådant som man inte anser som acceptabelt. Om man vet, att personalfesterna brukar gå överstyr, så är det enda sättet att visa att det inte är ok, att välja bort dem med en tydlig hänvisning till varför. Var förberedd och planera var dina gränser går. Min erfarenhet är att det är när man är oförberedd som man gör misstag. Man blir smickrad och tänker inte klart. Gränsdragningar är personliga och föränderliga och det är det som gör det så svårt.
4. Vi var på personalresa när chefen är närgången, försöker pussa och tycker vi ska gå till hans rum för att dricka vin. Dricker inte svarar jag, men då tycker han vi kan gå ändå.
5. På min första personalaktivitet så varnades jag av andra kvinnliga kollegor för att bli ensam med den höge chefen. Det föll ingen in att se till så chefen ändrade sitt beteende utan skulden hamnade på mig, som skulle se till att inte försätta mig i en situation som kunde leda till något otäckt.
6. På en konferens i ett bolag samlades chefer. På kvällen skulle vi ha mingel i SPA-avdelningen med öl och tilltugg. Jag kom dit sist bara för att möta mina kvinnliga kollegor sittandes UTANFÖR anläggningen. "Men varför sitter ni här?" frågade jag. "Där inne kan vi ju inte vara" sa en av dem. "De är nakna där inne!" Då öppnade jag dörren och klev in i badet och frågade med hög röst: "Var är ölen och korven någonstans?" Först då gick det upp för männen att de kvinnliga kollegorna inte var närvarande och delaktiga alls. Och att vi kanske inte var särskilt bekväma att delta när några gick omkring nakna där inne...
7. Den höga chefen hade som sport att, tillsammans med övriga chefer, se vem som kunde få de unga nya kvinnliga medarbetarna på fall. Detta var i början på 90-talet då arbetslösheten var gigantisk. Unga nyanställda fick då höra att om man bara var lite trevlig så fanns goda chanser till fast anställning. På en personalfest blev jag uppjuden av den

- höga chefen som sa: ”du är bara provanställd va? Du vet vem som bestämmer om anställningarna här va? Och löner?” Sen vände han sig mot den höge juristen och sa: ”Xx och jag ska ha bröllopssviten ikväll, bara så att ni vet att den är upptagen”. Då lämnade jag festen. Ett år senare jobbade den höge chefen på vårt departement och har haft ledande befattningar. Vid ett senare tillfälle hade vi ett möte när jag var chef för en av våra organisationer. Hans första kommentar då vi hälsade var: ”vad stor du har blivit”. Jag var just tillbaka från att ha fött mitt första barn...
8. Senast på studieresa när #metoo diskuterades i stort sett hela den 4 h långa bilresan dit. Jag var tydlig med hur jag kände inför det och vad som var okej och inte. På kvällen/natten efter stor festmiddag och barhäng står jag och pratar med några nya kontakter över bardisken. Helt plötsligt kommer en av männen som var med i bilen upp bakom mig och verkligen klämmer mig på rumpan. Jag vänder mig om och tittar riktigt argt på honom och säger att det där inte kändes okej. Resten av kvällen ignorerar jag honom i samtalet och dagen efter vågar han knappt se mig i ögonen. Jag är trött på att sådant här ska behöva ske ens. Jag är trött på att vara på min vakt. Jag är trött på att behöva ta den fighten.
  9. På en av våra personaldagar med middag på kvällen så satt några kollegor i baren runt ett mindre bord och pratade bl a med företagets ordförande. Då anslöt några andra kollegor varpå ordföranden erbjöd en av de kvinnliga kollegorna att sätta sig i hans knä vilket hon (givetvis) avböjde och det klarar inte ordföranden att ta utan häver då ur sig: "Jag hade inte orkat ha dig i knäet ändå" med avseende på hennes kropp som förövrigt var helt normalviktig medan han själv stoltserade med en rejäl övervikt!! INGEN av männen runt omkring sa ifrån utan det var en äldre kvinnlig kollega som höjde rösten.
  10. I den hyrda bussen på väg hem från en julfest berättar den berusade VD:n "en rolig historia från andra världskriget" då att det endast fanns en enda kvinna som inte blivit våldtagen. Han frågar i mikrofonen resenärerna (kolleger, arbetskamrater) på bussen om de vet vad den kvinnan hette? Det var förstås jag. Jag tog väldigt illa vid mig, förstod att jag fick igen för att jag avvisat honom, såväl hans kramar som på dansgolvet. Flera arbetskamrater reagerade med mig, tyckte det var fruktansvärt, menade att jag inte fick låta detta passera obemärkt förbi. Jag tänkte i mitt stilla sinne att det skulle ha varit skönt för mig om någon höjt rösten, tagit mitt parti, visat att detta inte är ett acceptabelt beteende. Veckan efter funderade jag på vad jag skulle göra, en av arbetskamraterna låg på och sa att jag måste agera. Fredag eftermiddag tog jag mod till mig, knackade på och sa att jag kände mig kränkt, att jag inte accepterade hans sätt mot mig. Han mindes ingenting från bussen, bad om ursäkt, skyllde på att han varit berusad.
  11. Att lägga handen på ett knä vid middagar är så förminskande. Min kompetens tas inte på allvar... jag ses inte vara jämbördig att diskutera svåra komplexa frågeställningar. Lika hemskt är situationer då män har kommentarer om andra kvinnor i branschen. Så ofta som jag har hört: "- oss emellan, men hon är en riktig satkarring". Jag har känt mig så låg och dålig då jag inte har klarat av att försvara kvinnorna i det läget.

På branschträffen

Under denna rubrik är de inlägg grupperade som inträffat i samband med olika branschträffar, mässor eller konferenser.

1. Ett av mina första jobb efter agronomexamen. Deltog på resa med internationell organisation som svensk representant. Jag var enda kvinna och en man säkert 30 år äldre började uppvakta mig mycket närgånget. Tog i mig, skulle kyssa mig, knackade på hotelldörren mm. Fick ta hjälp av andra normala män som skyddade mig.
2. Ett gäng kollegor på livsmedelsmessa i Tyskland under ett par dagar. Efter en intensiv mässdag (där merparten av herrarna hängt i en energidrycksmonter, druckit drinkar serverade av synnerligen lättklädda unga flickor), så var det middag och sedan skulle vi ut dansa på nattklubb. Superkul tyckte jag som älskar att dansa. Väl utanför klubben ändras plötsligt planerna och alla hoppar in i taxibilarna igen (vi var runt 8-10 personer, jag var den enda kvinnan och betydligt yngre än samtliga (gifta/samboende) män. Färden går ut i någon förort och när vi kliver ut, så är det ett jäkligt sunkigt kvarter med enbart neonskyltar och lättklädda kvinnor längs trottoarerna. -Vad f-n är det här? -Äh, det blir kul! Annars kan du ju ta en taxi tillbaka själv. Åka taxi själv i det distriktet?! Gå till hotellet när jag inte alls vet var jag är?! Skulle inte tro det. Utan jag gick in med herrarna på vad som visade sig vara en strippklubb med lite extra av allt. Kul att se kollegor och branschkollegor jubla och stoppa pengar i trosorna på tjejerna, som var unga nog att kunnat vara deras döttrar. Fräscht att se män som man ska sitta i seriösa möten med slicka sprutgrädde från bröstet på strippor. Se män man känner som försvinner iväg en stund längs en korridor. Jag ville inte ha något med stället att göra, inte dricka, inte äta, inte ta i någonting där inne. Allt kändes så smutsigt och ovärdigt. Efter ett par timmar såg jag en av kollegorna gäspa lite diskret, jag högg honom direkt och sa; du är trött, vi ska till hotellet. Och så kunde jag äntligen ta mig därifrån. Nu nästan 10 år senare får jag fortfarande upp minnesbilder från den kvällen när jag ska jobba med de här männen.
3. På ett stort möte om sammanslagning av regioner hade jag varit föredragande. Efter mitt föredrag satte jag mig vid ett av borden, bredvid en man som sa att han tyckte att det var det värsta skit han hade hört. Sedan lade han handen på mitt lår och sa: "Fast du och jag kan ju träffas i ett annat sammanhang och slå ihop oss".
4. På ett Växa-möte nyligen fällde en "gubbe" i publiken en rad sexistiska kommentarer när jag fick hämta ett pris för en högrepresterande ko. Alla i publiken skrattade.

På branschmiddagen

Under denna rubrik är de inlägg som inträffat i samband med olika branschmiddagar samlade.

1. Läser längre ner i inläggen om en kvinna som var på en kryssning för branschfolk. Jag var också på en sådan kryssning. En man ragglar fram till mig och börjar ge mig högljudda komplimanger om hur vacker och sexig jag är. -Jag har alltid velat känna på hur du känns, flinar han. – Eh, jaha? svarar jag. – Ja, du är sexigast på hela Facebook, säger han. – Jaså, ja men du får inte känna på mig för det, säger jag. - Det gör jag ändå, skrockar han och flyger fram och börjar omfamna mig. Ett helt gubbgång står bredvid och skrattar åt situationen. Jag fäktar med armarna och försöker trycka honom ifrån mig, men han är STARK. Jag nästan skriker åt honom att släppa mig men det gör han inte. Jag får panik men sitter som i ett skruvstäd i hans omfamning. Han försöker ta på mina bröst och då sparkar jag honom på smalbenet så hårt jag kan! Han garvar och släpper mig. Alla hans gubbpolare står där fortfarande och skrattar. Jag skäms. Är rädd. Gråter. Ingen bryr sig... Han ragglar vidare med sina polare. Jag går ner till min hytt. Duschar. Bäddar ner mig. Gråter. Skäms...
2. Var på en kryssning med branschfolk och stötte på chauffören som hämtar våra slaktdjur. Han var full och glad i hågen. Vi hälsade och han började genast kommentera mitt utseende. ”Du är så himla vacker! Syns inte på den kroppen att du nyss fött barn” Det gick fort från noll till hundra och 2 minuter senare hade han dragit mig till sig och hans händer letat sig innanför mina kläder. Jag försökte glida därifrån lite snyggt, man vill ju inte göra någon obekväm. Man vet ju hur dom här fulla gamla gubbarna håller på. Alla ser, men ingen reagerar på att en man i 60-årsåldern har sina händer innanför tröjan på en 20-årig tjej. Tack #metoo! Jag ska aldrig vara tyst längre! Min kropp, mina regler.
3. Jag och en annan ung rådgivarkollega deltog i Köttriksdagen för några år sedan, redan under middagen blev en man läskigt närgången, ivrigt påhejad av sina kompisar. Våra nej verkade bara göra hela gänget mer uppspelta. Efter middagen var dom som iglar efter oss och vi försökte hålla oss undan så gott det gick. Kvällen slutade med att vi bad en man vi kände lite som var arrangör att följa oss en bit till rummet. Han förstod situationen snabbt, för stämningen hade blivit så otäck så vi inte ville gå själva. Men det värsta var att så många såg hur vi trakasserades hela kvällen utan att ingripa eller på något sätt ge oss stöd!
4. Mjölkföretagardagarna, jag åkte dit utan min man och hörde direkt kommentarer om att jag minsann var ute på vift. Två ytligt bekanta försökte få i mig sprit under middagen, och jag hade all möda att hålla mig undan dem på kvällen. När jag är på väg till mitt rum hör jag hur dom kommer efter, jag springer, får igen dörren och hör dom banka på utanför och skrika vad dom ska göra med mig. Ringer min man som blir förbannad men jag tystar honom med att jag inte vill gå vidare, det är jag själv som har mest att förlora på det. Har undvikit att åka ensam på tillställningar efter det här.
5. För några år sedan var jag på mitt första jobb inbjuden till en branschträff. Var så spännande och jag var jättenöjd med dagen. Såg framemot en trevlig middag på kvällen, men redan efter någon timme hade min bordsherre som jag inte kände börjat tafs och komma med äckliga förslag. Han blev bara mer triggad av mitt nej och jag försökte febrilt få hjälp av någon vid bordet. Alla såg besvärade ut och jag lämnade bordet innan

efterrätten. Senare på kvällen kommer en högt uppsatt förtroendevald fram till mig och beklagar att jag hamnade bredvid herr X, och fortsätter med att mjölkpriset är ju så lågt nu så det är därför herr X är ur balans.

6. Jag jobbade två år som tjänsteman. I mitt jobb kom jag ofta i kontakt med ledningen och vidare VD:n för företaget. Jag upplevde i den hierarkiska miljön som var, att jag som ung tjej hade svårt att ta plats och bli accepterad. Jag kände mig ofta i underläge. Efter jag slutat besökte jag en tävling som företaget sponsrar. På förfesten den kvällen kom jag åter i kontakt med VD:n. Han närmade sig mig lite full och glodde ner i min urringning, frågade om jag slutat jobba på företaget (detta var kanske tredje gången han ens tilltalat mig). Vi skiljdes åt. På efterfesten några timmar senare stötte jag åter på honom, då ännu fullare. Han tog tag om min midja och drog mig intill sig samtidigt som han liksom flämtande sa hur fin jag var denna kväll, hur kul man måste ha när man är en sådan tjej. Det var närgånget och obehagligt. Det var jättemånga människor omkring oss. Det var som att bekräfta att jag aldrig varit annat än en ung tjej som inte togs på allvar, att det var okej att ta på mig när jag slutat jobba där. Och jag sa inget.
7. Tänker på stämman för några år sedan, där jag stod och tog emot alla ombud. Man står där och ler och är käck och glad. Någon hälsar med ett handslag andra med en kram, inget konstigt med det. Men två av herrarna (både ca 20 år äldre än mig) passade också på att ta mig i häcken och det kändes naturligtvis inte ok. Särskilt som man i den rollen inte gärna kan ställa till en scen. Men mest anmärkningsvärt tyckte jag ändå det var när jag påtalade detta för en dåvarande chef (kvinna) och hon började snacka om vilka kläder jag hade på mig. Dessutom (fast det ska inte ha någon betydelse) visade mina kläder ingen bar hud alls, möjligen former men dom kan ju vara svåra att dölja.
8. Den där gången på "potatisbanketten" när jag och kollegan var viltbråd bland hundratals överförfriskade karlar. Vi fick många förfrågningar på vägen in "kom och sitt med oss, hö-hö-hö". Vi bad snällt att få sitta vid honnörsbordet där i stort sett de enda andra kvinnorna i lokalen satt. Det fick vi som tur var. Känns som räddningen i det läget. Men känslan av utsatthet -alla gliringar -och att inte våga gå själv i lokalen. Det sitter kvar. Tänker då att jag är en som har haft tur....
9. LRF stämmor där man blev tafsad på rumpan och nedvärderad vid bordet minns jag från den tiden -ca 10 år sedan. Gubbigheten och nepotismen upplever jag fortfarande inom LRF. Rykten går om olika sexuella trakasserier - verkar som om männen som gör sådant hålls om ryggen och andra lösningar hittas istället typ delat boende män/kvinnor i Almedalen eller män som sparkas snett uppåt i organisationen.
10. Otaliga sms från män i alla åldrar om vad de tycker om min kropp och vissa beskriver också vad de vill göra med den. Blir värre runt och efter branschdagar, elmia, stämmor osv. Får regelrätt erbjudanden om att de kan betala mitt hotellrum. Vilket känns kasst, även om de menar väl så betalar jag oftast hellre själv eller väljer noga vem som får stå för kalaset för att slippa hamna skyldig någon. Jag har till och med skrivit riktigt arga kommentarer tillbaka. Typ "Linnea-Claesson-Stil" men vissa verkar inte fatta. Och de följer så tydligt mönstret. Helg, storhelger, sent på kvällen. Då, sitter de ensamma eller i värsta fall med frun i samma rum och tycker att de är skitsmarta som skickar meddelande om hur bra min kropp såg ut i klänningen jag hade på mötet sist. Skulle liksom vilja skrika till alla: "Fuck you, jag älskar att klä mig som jag själv tycker är snyggt, gillar och trivs i. Jag sminkar mig för att det är kul. Jag har klackar för att jag älskar att ha det. Inte för någon annan än mig själv". Jag är också väldigt less på kommentarer om hur man ser ut så

även om någon menar väl, typ, du ser fräsch och pigg ut. Så blir jag vaksam och känner bara att han kunde sagt att jag såg proffsig och fokuserad ut istället.

11. Jag har varit förtroendevald rätt länge. Det har blivit bättre, men ändå.... Ett gäng gubbar missar aldrig ett tillfälle att känna och klämma lite extra. Av "misstag" dra handen över rumpan på en. Förvånansvärt är dessa män också oftast gifta. Så många gånger jag fått förslag om en tur i sänghalmen på LRF stämmor.
12. På vissa branschträffar flödar spriten. Som kvinna är man lovligt byte i baren. Gifta män som åker hemifrån och inte kan hålla händerna i styr. Klämma och känna, påträngande. Knackar på dörren till sovrummet på hotellet fast man sagt bestämt nej. Sedan får man höra att man är sipp.
13. På en branschdag med middag på kvällen där jag deltog med monter från mitt företag stod på dagen ett gäng killar från ett annat företag i montern bredvid och diskuterade högt hur mycket tjejer de skulle dra över under kvällen och hur mycket de skulle dricka, dunkade varandra i ryggen etc. På fördrinken var det trångt i baren och jag kände flera händer på rumpan när jag skulle passera genom vissa sällskap. Direkt efter efterrätten gick jag snabbt till rummet och låste dörren. På Ultuna hette det att vi tjejer bara sökt oss dit för att landa en kille med stor gård och flest hektar stenfri åker. På mitt nuvarande jobb fick jag i dagarna höra av min chef att det var tvunget att jag följde med på ett besök till en lantbruksföretagare då han var singel och verkligen såg fram emot besöket...
14. På en stämma i en organisation tävlade ett par män om att fylla mig. Jag var ung och oerfaren. Jag blev redlöst full. Jag vaknade på mitt rum på morgonen utan kläder på underkroppen. På frukosten flinade en av männen o tackade för en fin natt. Jag ville dö.
15. Jag har vid två tillfällen haft högt uppsatta män till bordet, haft deras händer på mina lår under middagen. Asäckligt!
16. Att vid olika tillställningar, fortfarande oftast ensam ung kvinna trots att man har en högre befattning i företaget, blir tafsad på efter middagar när flertalet har fått i sig lite för mycket när de träffar och "nätverkar" i goda vänners lag. Vi är för få kvinnor i branschen, och ni är så starka därute, att vi orkar ibland är otroligt.
17. Vid stämmomiddagar och liknande så fick man också varningar, och jag fortsatte i min tur att varna nya kollegor för vilka man ska se till att inte sitta bredvid när spriten går in. Allt ansvar läggs på kvinnan. Argumentet att "du måste säga nej" har inte hjälpt för mig eftersom det bara triggas gubbarna.
18. "Gubbslemmen" brukar komma fram på festerna när självuppskattningen tilltar i samband med spritintaget. I den gröna näringen har jag även träffat de bästa av män och det har varit de allra flesta.

I styrelserummet

Under denna rubrik är de inlägg som inträffat i samband med förtroendeuppdrag samlade.

1. Jag hade just blivit invald i en styrelse med stor majoritet män. Inget jag tänkte på, jag var glad och stolt och ivrig att få göra nytta. Då möts jag vid första styrelsemötet av ansvarig tjänsteman som klappar mig i rumpan och säger: "Trevligt med lite kvinnlig fågning!"
2. Har varit i lantbrukskretsar i 20 år. Stor del av tiden har jag haft styrelseuppdrag i olika bolag. Har alltid tänkt på min klädstil, aldrig kjol eller uppknäppt för att slippa kommentarer. Det värsta är i alla fall de personer som utgår från att kvinnor inte har samma förmågor som män. Har alltid direkt krävt ett förtydligande när någon sagt subtila antydningar, typ "vad menar du nu, förklara". Det brukar funkar. Tror många gånger att vissa personer inte har empati/intellekt att sätta sig in i hur andra personer reagerar.
3. Har nyligen valts in i ett anrikt sällskap. Första mötet jag är med på föreslår ordföranden att vi alla presenterar oss och talar om vad vi har för olika engagemang då några nya ansikten tillkommit. Alla presenterar sig, när det blir min tur tar ordförande ordet och fortsätter mötet. Jag blir så förvånad att jag kommer av mig totalt. Inser senare att här har vi en man som behöver visa sitt berättigande genom att härska och visa makt genom att osynliggöra.
4. Jag var nyvald styrelseledamot i en av de vid den tiden, större koncernstyrelserna inom lantbruket. Ett möte var arrangerat för de största producenterna, merparten män, och inför dom skulle jag presenteras. Ordförande ber mig resa mig upp, och säger, här är xx nyvald i styrelsen som nu blir lite snyggare. Jag ville sjunka genom golvet, så pinsamt. Om det var utseende som behövdes i styrelsen så skulle de definitivt ha valt någon annan, inte ett ord om mina kvalifikationer eller profession.
5. Som anställd inom gröna näringarna har jag inte upplevt något kränkande av kollegor. Däremot som förtroendevald. Där var tydligen gränserna suddigare för de gifta männen. Tror ändå jag klarade mig bra eftersom jag fråste ifrån rejält. Vet styrelsekollegor som alltid fick sexistiska kommentarer om klädsel, inlägg i debatten osv. Jag upplevde det som att det blev värre av att de "spelade med". Försökte flera gånger peppa dem att bita ifrån. En manlig styrelsekollega tyckte att jag inte skulle vara så motsträvig utan slappna av lite, det var ju bara roligt med hans skämt. Nej, sa jag, det är inte roligt, det är pinsamt! Efter det började han kommentera mina synpunkter via mejl, bara till mig. Riktigt pinsamt och under bältet! Svarade tillbaka, vasst. Men det triggade honom bara mer. Vet inte om han tänkte på att mejl kan sparas. Och skickas vidare... Jag skickade dem till "högre ort". Fick inte ens en kommentar. DET tyckte jag var mest pinsamt! Kände att jag inte kunde arbeta i en sådan styrelse så jag hoppade av. Fick sedan veta att hans beteende eskalerat och kulminerade i ett pinsamt uttalande i ett större sammanhang. Efter det åkte han äntligen ut. Men det hade kunnat stoppas minst ett par år tidigare! Varför vågade ingen?
6. "Fan vilka snygga ben du har. Man kan ju inte låta bli att sitta o fantisera på styrelsemötena" och jag reducerades till ett objekt. Kuttersmycke.
7. Suttit i styrelser där det har suckats över att lilla gumman inte kan vara tyst. Varit utsatt för bastumentaliteten otaliga gånger.

8. Tillfällen i styrelserummen där pinsamma skämt lagt sig som en förlamande ridå över mötet. Har vid flera tillfällen begärt en ordningsfråga och sagt ifrån att detta inte är ok. Sitter man som mötesledare har man ju makten själv att tysta ner dessa "roliga herrar". Och det gör jag både gärna och tydligt. Vi har pratat jämställdhet i så många år - ändå har vi så mycket kvar. Men jag skriver under för jag tror att nu händer saker på allvar. Förövarna kommer aldrig mer att kunna gömma sig i flocken. Dom kommer att få stå till svars, var dom än är och vem dom än försöker ge sig på.
9. Som förtroendevald har jag i ett offentligt rum blivit kallad hora av en man i ledande ställning inom sitt företag, ett branschledande företag. Konsekvens? Han fick en MBA och sedan en spark snett uppåt.
10. Som ung förtroendevald har jag flera gånger fått kommentarer om mitt utseende, ibland med grova sexuella anspelningar. Alltifrån att mina bröst skulle vara kul att leka med till att det vore fint att se mig på alla fyra.
11. En äldre manlig ledamot i förtroenderådet var inte så imponerad av att jobba med jämställdhet. Han menade på att många av de 40 % kvinnliga skogsägarna, bara var ägare på pappret. Jag kontrade med, att det är det som räknas.

I skolan och på utbildning

Under denna rubrik är de inlägg som inträffat i samband med en utbildningssituation inom de gröna näringarna grupperade.

1. Under en ledarskapsutbildning, där jag var den enda kvinnan i en grupp på åtta personer, fick jag frågan vem av männen som skulle få följa med mig in på rummet till natten. Följt av ett "hö-hö-hö".
2. Som nybliven skogsägare ville jag sätta mig in i skogsbruk ordentligt och gick kurs. Det blev lunchdags med matsäck i skogen, där drog läraren grova sexistiska skämt. Som ensam kvinna bland alla män kände jag mig utsatt medan männen garvade och kollade in på mig hur jag reagerade. Först vid den anonyma utvärderingen vågade jag skriva vad jag tyckte.
3. En kvinnlig kollega som varit och pratat med vår prefekt kom in till mig och berättade att han skrattande fört ett telefonsamtal med en kollega om när min handledare skulle få ta mig på bröstet första gången. En annan man på samma institution, som jag avslutat en flört med, lovade storsint att han inte skulle förstöra min karriär helt pga. att jag hade brutit med honom. När jag sedan deltog i en SLU undersökning och berättade om detta fick jag veta att detta inte var sexuella trakasserier. Allt hände när jag var doktorand. Jag disputerade aldrig och lämnade universitetet.
4. Det var några år sen, som relativt ny lärare på lantbruksskolan, fick jag börja med att riva ner bilder på nakna och lättklädda kvinnor som satt lite här och där i gårdskontor och maskinhallar på skolan. Det kändes verkligen inte bra att utsätta våra elever för den kvinnosyn bilderna förmedlade. Genom åren har också jag blivit tafsad på då och då, vem har inte det? Fast det blir ju mindre med tiden!
5. Har själv aldrig blivit utsatt under en arbetssituation, men hört otroligt många dåliga "gubbskämt". Till exempel under veterinärutbildningen (ej i Sverige!) höll professorn i anatomi upp en hästpenis och sa "att detta kan ni bara drömma om mina damer" och professorn i histologi sa under föreläsningen om slemhinnors uppbyggnad när han kom till epitelet i vaginalslemhinnan att "en gata som körs hårt måste ha en bra beläggning. Hö-hö-hö". Till universitetets försvar ska sägas att en av dessa professorer till slut inte längre fick lov att examinera studenterna, men det var som sagt inte i Sverige.
6. Började på jordbrukslinjen på 80-talet. Gick aldrig färdigt svetskursen därför att kursledaren tafsade hela tiden.
7. På en kurs i Neurologi dit vi bjudit in en Schweizisk professor var vi 97 % kvinnor. Då sade han rakt ut "Oj så många kvinnor, och Neurologi som är ett så svårt ämne". Det värsta var, att han inte skämtade! Bland filmerna som var lämpade för en mer manlig publik, visade han upp sin frus ben i mörka nylonstrumpor och kort kjol när patella reflexen skulle visas (på katt!). Det sade mer om föreläsaren än publiken.
8. En lärare på min naturbruksskola kunde ge mig högre betyg om jag sög av honom en gång. Gubbslem!

9. Har hört flertalet gånger att "det där fixar inte du för du är tjej". Som en av två maskintjejer i klassen, så fick jag alltid göra det tråkiga bitarna som att exempelvis städa verkstaden och tvätta maskiner/redskap när den ena av våra 2 lärare bestämde vad vi skulle göra. En av killarna sextrakasserade mig flertalet gånger i månaden med sms som bl.a kunde förklara hur sexig jag var och hur han ville knulla med mig. Samma kille har tagit smyg bilder på mig under 3 års tid. ALLA visste vad han höll på med men ingen gjorde något.
10. Alltså, var skall en börja? Kanske på naturbruksgymnasiet när killarna i klassen skrek - kom igen vi tar henne på pattarna. Varpå 4 killar trycker ner en mot en arbetsbänk och klämmer ohämmat på en, samtidigt som den 60-åriga maskinläraren som också är närvarande står o skrattar och säger att det är bra jobbat pojkar.
11. På gymnasiet, inriktning lantbruk, ensam tjej i klassen. Många kommentarer "Du är inte lika duktig som oss på att köra maskiner för du är tjej.", "Det är ju bra att du har stora bröst så vi iallafall har något att titta på.", "Du har säkert legat med läraren för att få så bra betyg". Så mycket tafsande, på bröstet, rumpen och mellan benen. Oftast av någon kille när ingen såg. Ibland på bröstet när många såg och ingen sa något. Suck. Jag hoppas det blir ändring. Jag önskar ingen tjej att genomgå något sådant här.
12. För några år sedan så gick vi gymnasiet, naturbruk inriktning lantbruk. Vi var 3 tjejer i en klass med ungefär 17 killar. Teoretiska ämnen var aldrig några problem, utekörningar på jordbruket var också lugnt, tyvärr fanns det en instruktör i ladugården som var rent ut sagt obehaglig. En man i övre 50-årsåldern som man får lite olustig känsla av direkt när man ser honom, vet att många andra tjejer kände likadant. Fick höra ofta att han kunde fälla kommentarer eller hålla sig nära, för nära för att det skulle vara acceptabelt. Det jag fick uppleva som jag faktiskt mädde lite illa utav var inget fysiskt övergrepp på så sätt, snarare psykiskt. Jag gick i 2:an och vi var nere i ko-ladugården för det var verkning den dagen. Vi ledde fram korna i grimma till verkstolen, och varje gång en ko var färdig tittade han mig djupt ner i urringningen på linnet jag hade, och sa att jag kunde gå efter nästa ko. Många gånger fick jag kommentarer om bröstet, i mitt fall är de stora så jag har svårt att "dölja" dem, det syns ändå. Eller ja, får fortfarande påpekanden om bröstet, eller en "vänkskaplig" klapp på baken av män. Det händer aldrig om jag håller mig nära min sambo, men det har hänt ett antal gånger att vi stått en bit ifrån varandra och någon har tagit sig frihet att klämma och känna. Vid de tillfällena är jag glad att han är med, för de får höra ett och annat. Dessutom tar det skruv. Däremot när jag fräser ifrån själv så bara det skrattas bort.
13. När jag gick lantbruksskolan för 10 år sen fanns det lärare som vi tjejer undvek att be om hjälp eller vara ensamma med, för de gånger det var tvunget, var det ofta kommentarer om ens utseende, sträcka sig över och "råka" dra armen mot bröstet "oj, det var inte mycket till krockkudde inte, hö-hö", eller så ställde de sig bakom riktigt nära och tryckte sitt skrev mot ens rygg. Jag vågade aldrig säga något och många med mig för de som hade försökt hade mystiskt hoppat ner i betygsskalan.
14. Jag gick proppen inför min agronomutbildning 1973, där nonchalerades vi tjejer både på skolan och vi var inte välkomna ut på vissa praktikgårdar, som endast önskade killar. På Ultuna upplevde jag ingen diskriminering, förutom att jag fick höra att kvinnor inte borde forska och disputeras på grund av att de då inte kunde skaffa familj.

15. Det började redan på gymnasiet (början av 2000-talet), gick naturbruk i Sörmland. Som "nolla" de första veckorna som ny student var vi alla livrädda för de som gick i tvåan och trean, deras mål var att få tag på oss tjejer och tvinga in oss i duschen och duscha oss. Det var ofta vi blev kallade för slampa och hora, det var en del av jargongen. Som student på SLU har jag fått kommentarer av anställda att de ifrågasätter att en ung kvinna kan tänka sig läsa skog, för jag skulle ju aldrig kunna jobba i skogsbranschen eftersom jag hade fel kön. Nedlåtande lilla gumman har jag hört många gånger. Sen som anställd på SLU har en del kolleger i min egen ålder kommit med en del närgångna frågor och närmande och inte kunnat acceptera ett nej utan att bli förnärmade och kränkta. Ännu ingen som tafsat, men hora har jag fått höra några gånger.
16. Det börjar med normer runtomkring oss alla. In på SLU vandrar studenter för att sedan gå ut i arbetslivet, i många fall så kommer vi arbeta nära varandra. Jag vet inte hur många gånger jag har upplevt sexuella trakasserier och behövt utsättas för könsstereotypa aktiviteter där jag inte alls känner mig hemma. Både män och kvinnor som anser att det är okej att dela upp oss i två kön. Detta är större än sexuella trakasserier. Det finns inslag av homofobi och rasism vilket gör hela miljön ännu mer komplex. Det har blivit bättre sedan jag började vid SLU, men det är många från kårtiden jag önskar att jag aldrig behöver träffa igen.
17. Önskar verkligen jag lyckats stärka några unga kvinnor under mina år som pedagog i de gröna näringarna. Även där har det funnits chefer som tafsat, som kommit hem till mig på kvällar och helger med olika svepskäl, och godis. Men jag har blivit starkare, jag säger "nej tack". Jag har mycket svårt att lita på chefer också, vilket jag fått sota för många gånger då jag inte grejar att le och smöra för att bekräfta dem. Nu är jag hemma, utbränd, bortförhandlad och känner mig allmänt misslyckad. De senaste årens kamp på arbetsplatsen, där inte bara chefer, manliga kollegor och manliga fackliga ombud har gjort mig osynlig har tagit hårt på krafterna och i kombination med några tuffa händelser i familjens hälsa punkterade mig till slut. Jag som bara gjorde mitt bästa, jag som ville vara bra, passa in, bli omtyckt. Va f-n hände?
18. Intresset, tålmodet och de positiva förväntningarna för att lära upp tjejer på maskiner är mycket mindre än motsvarande som killar bemöts med.
19. SLU har en stor hemläxa att göra kring attityd och stora företag i branschen bör nu ta ledartröjan för att skapa en förändring.
20. Under min tid på lantbruksgymnasium (nyligen) hade vi en instruktör på jordbruket som trots att han var relativt ung (ca 30 år) ändå hade svårt att ge oss tjejer en chans ute på jordbruket vilket gjort att man idag verkligen inte tar för sig och tar chanserna man får att köra utan hellre undviker.

I skolan utanför schemalagd tid

Under denna rubrik är de inlägg som inträffat i samband med en utbildningssituation, men utanför "schemalagd tid" inom de gröna näringarna grupperade.

1. Min dotter går på ett naturbruksgymnasium. Jag är förfärad när jag hör hur tjejerna behandlas. Dagligen kallas de hora, slampa, fitta etc. Det förekom inte på lantbruksskolor på 80-talet när jag gick där. Men vi kämpade istället som galningar att godkännas av killarna. Det gällde att fylla macho overallen.
2. Jag är så trött, trött på att bli kallad fitta o hora. Trött på tafsande händer. Trött på snuskiga sms. Dickpics. Jag vill få vara ifred. Vara den jag är. Inte behöva ha strategier för att undvika trubbel. Alltid tänka mig för, inte vara på fel ställe vid fel tidpunkt. Ibland känns det som om jag måste ha en kille, tillhöra någon, för att få vara ifred. En ensam tjej är lovlig alla dagar i veckan. Jag trodde det skulle vara bättre på Naturbruksgymnasiet än på högstadiet men det är det inte. Lärarna har inte en susning.
3. Blev under hela min tid på Naturbruksgymnasiet kallad "spentramp" bakom min rygg, för att jag har stora bröst. De trodde kanske inte att jag skulle få reda på det.
4. Jodå, för några år sedan fick jag syn på en man på en auktion vi var på. Jag ville bara spy, har inte tänkt på den här vidriga snubben på många år, och ännu värre inte förstätt förrän nu när jag tänkt på situationen. Vidriga man! Året var ca 1995. Jag gick på naturbruksgymnasium och levde loppan, en underbar tid med underbara människor. Men, på en fest hos en klasskamrat, fanns det en farbror till klasskamraten. Vi var 16 han säkert i 40-årsåldern då. Alla var säkert ganska fulla och den här farbrorn, med ett gediget koavels-intresse, gick runt med sina händer och skulle mäta "spenavståndet" på oss tjejer som var där. Han rörde kanske aldrig ens kropp, men var så nära han bara kunde. Obehagliga människa! Han borde veta bättre.
5. "Men i Trelleborg i söder, där som kärleken den blöder, får man pilla dom på musen för en spänn" "och inte ett strå på fittan, å knulla gjorde vi så att det brann, änna ut i fittefan, det kan va gott när man får knulla gratis" Så sjungs det varje månad på middagar som anordnas av lantmästarstudenterna vid SLU Alnarp. Det är normaliserat att sjunga om kvinnan som ett sexobjekt. Folk rycks liksom med i den sexistiska jargongen. Sist jag var där drogs skämt i stil med "vad kan man göra om man vill ha gruppsex - gruppvåldtäkt". Jag lämnade festsalen, kände mig äcklad och otrygg. Tog ett sånghäfte med mig som bevis om jag någon gång skulle våga prata med lantmästarkåren. Och inte tala om alla de gånger jag och mina väninnor blivit antastade på den sedvanliga puben i kårhuset.
6. Jag pluggar på SLU. Jag hade precis börjat dejta en kille och en kväll på dansgolvet hindrade några manliga bekanta oss från att dansa tillsammans. De hindrade oss rent FYSISKT genom att bilda ring kring mig och stå och "torrjucka" på mig och skratta. Det var tydligen okej att liksom befläcka mig inför den person jag tyckte om.
7. Det var en sedvanlig pub på kårhuset. Stod i baren och beställde en öl, när jag fick en liten klapp på axeln av en annan student, som studerande två år över mig, som sa konstaterande: "Den är bra". Varpå jag undrande frågar: "Vad är bra?" Han svarar med ett flin: "Din röv. Den är jävligt bra" Han nickar bort mot sina kamrater, som står några

meter rakt bakom mig, i bredd, alla med blicken riktat mot mig och betraktar min kropp från topp till tå. De har alltså stått och diskuterat och värdesatt min kropp. Några timmar senare hade jag en annan manlig students händer innanför mina trosor utan mitt samtycke. Detta hände mitt i ett samtal vi hade, helt oprovocerat.

8. På den skogliga skolan i norr värdesätts traditioner. På min tid sjöngs det väldigt många visor på gemensamma middagar. Tjejerna skulle sjunga låtar där samtliga texter förminskade tjejer (ex Kåta Maja som handlar om en förståndshandikappad tjej som har sex). Männen sjöng låtar som höjde dem till skyarna eller som förlöjligade kvinnor på olika sätt. Exempelvis en visa handlade rätt och slätt om trakasserier av en kvinna (Balladen om Theobald Thor) där sensmoralen lyder ungefär "du ska inte vara så jävla känslig låt män vara män". Några elever kämpade som tur var för att få bort de nedvärderande visorna från de gemensamma sittningar men det skedde inte utan ett redigt krig från många (män). Man fick inte röra traditionerna!! Var inte så jädra känslig! Tål du inte skämt eller? Det handlar såklart om rädsla för förändring och om att förlora privilegier som en machoman har på skolan.
9. Under studietiden på Ultuna vet jag att det förekom herrmiddagar där de som serverade i det närmaste tvingades ha korta kjolar och andra "sexiga" kläder. Hörde från flera som serverat där att männen hade tafsat hur mycket som helst.
10. Jag upplevde en hel del tveksamheter under min tid på Ultuna. Läste inlägg om något helt vidrigt tal till kvinnan på en examensbal. I ljuset av det kanske jag ska vara glad åt att talet till kvinnan helt uteblev på min examensbal. En duktig kvinnlig student höll dock ett värdigt tal till mannen. Det kanske är en skitsak i sammanhanget men för mig är det bara ännu ett bevis på hur sjaskig vår bransch är - palla skriva ett tal till kvinnan?!
11. När jag var ung och ny veterinärstudent och serverade på en middag för veterinärer blev jag slickad på armen av en äldre kollega. Han är känd och har förekommit en del i tv. "Vi får göra vad vi vill med dig ikväll", gav han som förklaring. Sedan erbjöd han sig att fixa jobb.
12. Finns en fin tradition att skriva i varandras sångböcker på Ultuna, fin tills man får "fina" meddelanden som "Du ska få smaka kuk någon dag" eller "Ju fullare du blir, desto kåtare blir jag, släpp tag så står killarna på rad".
13. En händelse som sitter djupt är när jag blev upptryckt mellan en garderob och en vägg (ca 40 cm), var lite mer slim på den tiden, och hade händer precis överallt, det var några killar i parallellklassen. Jag skrek som bara den och som tur var kom en kompis till mig till undsättning och körde ut skiten. Jag och min kompis gick sedan till vår klasslärare som dagen efter lät oss tjejer ha ledigt från en lektion medan han klargjorde för killarna hur man betar sig och att det inte var ok. Sista året i skolan fick vi i klasserna själva göra sista sidan i skolkatalogen och det var inte så snäll bild de hade på mig där (klippt ihop och skrev en taskig kommentar) jag skiter i det idag för jag vet att Karma kommer igen. Jag kan väl säga som så att det har gjort det, en del av dem har barn och döttrar idag, så hoppas att de tänkt till.
14. Var ska man börja? Studietiden på Ultuna avslöjade många killars unkna värderingar och skapade en kultur där machoideal var väldigt starka och benämningar som PK och feminist var ett skällsord. Jag hoppas att det är en kultur under förändring, men jag vet också att vi som jobbat med att motarbeta den har mött mycket motstånd genom åren. Därför är jag glad över att vi nu gemensamt kan visa hur utbredd sexismen är så att fler

måste ta det på allvar! Några exempel: Släpp på kåren: Jag blir uppjuden till bugg av en kille som blir väldigt tafsigt och närgången till låten "var ska vi sova i natt" som han menande sjunger med i. Bal: Har en ekonomagronom i 50-årsåldern till bordet. Under middagen böjer han sig mot mig och visk-stönar "klänningen sitter jättebra" i mitt öra. Han är närgången och obehaglig. Senare under kvällen ser jag hur han raggar på andra studenter och försöker övertala dem att följa med honom hem. Varje gång sången "Volvo BM" tas upp (tack och lov inte på kårens middagar) får jag en klump i magen för jag vet att versen om att köpa sex kommer vara med plus en rad grovt rasistiska verser kommer sjungas. Minns också sången på engelska som bland annat sjungs på Nordiska landskampen om hur en kvinna kränks och våldtas och när hon sedan är död (som hon förtjänar för hon är ju en hora) gräver de upp henne och våldtar henne igen. Föraktet när killar man haft högre tankar om skrålar med för full hals, sorgen när man inser att de kommer ha med sig detta in i arbetslivet och hålla varandra om ryggen i karriären. Självklart är detta bara toppen av ett isberg. "Ytliga" kränkningar som legitimerar en våldtäktskultur där det är okej att kränka, särbehandla och våldta kvinnor, vilket också sker men det är inte min historia att berätta. Det måste få ett slut! Vem ska vilja jobba i gröna näringar när det ser ut på det här sättet? Tack för initiativet!

15. På SLU, Ultuna, är den traditionsenliga ringversen (dagen innan man tar examen och får ta på sig sin agronomring) oftast en fin presentation bestående av roliga minnen från ens studietid berättad av goda vänner. Tyvärr håller inte alltid dessa presentationer trevlighetsklass då den med jämna mellanrum används av män för att rada upp sina manliga vänners ligg under studietiden. Alltså bilder på tjejer på storbildsskärm som killkompisarna skrockar fram namn efter namn.
16. Du har en fin kuksugarmun sa han till mig. Synd att du har så små bröst. Ett minne från kär livet på SLU.
17. Sexism sker i allra högsta grad via Ultuna Studentkår vid SLU, framförallt blir det tydligt på sittningar. Vid ett så hedersamt tillfälle som min väns examensbal, hölls ett tal till mannen respektive tal för kvinnan. Ett fenomen som i sig går emot jämställdhetsidéer, men det är inte fokus för mitt inlägg. Mannen som skulle hålla talet till kvinnan, hade en särskilt hög social status i kåren. Det han sa där fick högsta poäng i den sexistiska skalan. Idén är att mannen ska hedra "kvinnan" på olika sätt - kan tänkas passande att hedra hennes kompetens och intellekt på en examensbal, istället talade mannen i fråga om hur fantastisk kvinnan var som reproduktionsobjekt. Liknade henne vid en jord, som mannen ska "plöja" och "så sin säd i". Bravo. Det kokade inom mig. Jag kände hur pinsamt det var för examensdeltagarna och dess släktingar och familjemedlemmar, som fick höra vilka genomruttna värderingar som representerar SLU och kåren via det talet. Att sexism så öppet kunde accepteras vid ett sådant tillfälle. Att talet ens blev godkänt av Ceremoni- och traditionsutskottet som anordnar balen. Jag gick till sittningens toastmaster och bad få säga en kort kommentar på talarens inlägg, liksom för att rädda situationen, samt att klargöra att hans uttalanden inte hör hemma här i den här tiden. Att hans åsikter får stå för honom - inte representera hela SLU. Toastmastern såg tveksam ut och sa att vi inte har tid, vi ligger efter i programmet. Jag sa då "en minut bara kan alla ha tid för!". Men han sa ändå nej. Jag tänkte att kanske skulle någon annan som höll i sittningen göra någon kommentar, åtminstone lite skämtsamt för att inte döda stämningen, liksom för att visa att de hade uppmärksammat det. Men inte. Jag är väldigt besviken över att denna grova sexism ska både vara så pass normaliserad att den inte ens märks. Att den istället tycks vara något traditionellt och fint, som ska ståtas med på den finaste av alla högtider på SLU.

18. Under en middag ska han hålla talet "till kvinnan". Kommer inte exakt ihåg talet, men att jämföra kvinnan med att dika ut fuktig mark förstörde min examensmiddag.
19. På studieresa vid SLU utbildning med lång bussfärd valde några killar att sätta på en porrfilm, såklart för att provocera oss tjejer som var i stark minoritet på kursen (3 av 40). Kränkande! Vi var ofta ifrågasatta varför vi valt skogshögskola och många kunde inte acceptera att det var av ett genuint skogsintresse. Funderar på det ofta, vad killarna var rädda för egentligen? Antagligen ett rent maktspel. Men lågt att ta till sexism som förtryckmetod!
20. Under studietiden krävde en manlig student av mig att visa bröstet om jag skulle få boka en lokal på studentkåren. Han fick ingen visning, jag bokade lokalen på annat sätt men kände mig både förolämpad och kränkt.
21. Har under studietiden blivit upptryckt mot väggen av många manliga studenter för att bli tvångskysst och tafsad på. Det har bara passerat, för att så många manliga studenter hade en väldigt hård jargong. Var ofta killar som skulle hem och ta över en stor gård. En kille var speciellt ökad. Han nöp (!) tjejer mellan benen, var väldigt slemmig så fort han fått i sig en öl. Fick även höra om ett våldtäktsförsök på ett studentboende, på en betydligt yngre student. En liten tjej, och den här killen var både lång och kraftig. Väldigt beklämmande, eftersom det här skedde efter 2009.
22. Direkt under insparken på Ultuna (2010-talet) inser jag att de gröna näringarna är männens värld. De äldre manliga studenterna tävlar om vem som ligger med flest nya tjejer. Flera gånger har jag tröstat vänner under kvällar på kåren, som utsatts för diverse trakasserier. Det finns starka stereotyper om hur en kvinna är och hur en man är. Det blev bättre under min studietid efter en del värdegrundsarbete men det finns mycket mer att göra.
23. Under min studietid kändes det ibland som att man var ett hett villebråd som skulle jagas. Olustigt med fulla kaxiga män, speciellt då vi var få tjejer. Listan kan göras lång. Känner tyvärr att jag numera kan känna ett manshat. Det måste få ett slut.
24. Sexistiska snapsvisor under studietiden och en brist på insikt hos medstudenter om nyttan och nöjet med detta.
25. På utbildningen på universitetet fanns också samma okunskap och tankesätt att tjejer inte kan och där har det också varit mycket tafsande på middagar och skolfester där ingen reagerat fast man sagt till om sitt obehag för dom var ju bara fulla.